

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 307 E

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2007. december 18.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	TANÁCS	
2007/C 307 E/01	18/2007/EK közös álláspona a Tanács által 2007. október 15-én elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, ...-i 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából ⁽¹⁾	1
2007/C 307 E/02	19/2007/EK közös álláspona a Tanács által 2007. november 8-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló, ...-i 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából	22

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

18/2007/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. október 15-én elfogadva

a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsor-szolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, ...-i 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 307 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikkének (2) bekezdésére és 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A 89/552/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ összehangolja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseit. Az audiovizuális médiaszolgáltatások fogyasztókhoz való eljuttatása

terén azonban új technológiák jelentek meg, amelyek szükségessé teszik a szabályozás módosítását a strukturális változásoknak, az információs és kommunikációs technológiák („IKT”) elterjedésének és a technológiai fejlődésnek az üzleti modellekre, – különösen a kereskedelmi műsorszolgáltatás finanszírozására – kifejtett hatásának figyelembevétele érdekében, valamint az európai információs technológiák, médiaágazatok és -szolgáltatások versenyképességéhez szükséges optimális feltételek és jogbiztonság, továbbá a kulturális és nyelvi sokszínűség tiszteletben tartásának biztosítása érdekében.

(2) A televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozóan a tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedéseket a 89/552/EGK irányelv már összehangolta, egyes meghatározott tevékenységekre, így a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra irányadó szabályok azonban eltéréseket tartalmaznak, amelyek közül néhány akadályozhatja azon szolgáltatások Európai Közösségen belüli szabad mozgását és torzíthatja a versenyt a belső piacon.

(3) Az audiovizuális médiaszolgáltatások ugyanúgy kulturális, mint gazdasági szolgáltatások. E szolgáltatások külön szabályozását indokolja, hogy növekszik jelentőségük a társadalom és a demokráciászámára – különösen azáltal, hogy biztosítják a tájékozódás szabadságát, a vélemények sokszínűségét és a médiapluralizmust –, valamint az oktatás és a kultúra számára.

(4) A Szerződés 151. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a Közösségnek a Szerződés egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során, különösen kulturái sokszínűségének tiszteletben tartása és támogatása érdekében figyelembe kell vennie a kulturális szempontokat.

⁽¹⁾ HL C 318., 2006.12.23., 202. o.

⁽²⁾ HL C 51., 2007.3.6., 7. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. december 13-i véleménye (HL C 317 E., 2006.12.23.), a Tanács 2007. október 15-i közös állásponjtja, az Európai Parlament ...-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 298., 1989.10.17., 23. o.). A legutóbb a 97/36/EK irányelvvel (HL L 202., 1997.7.30., 60. o.) módosított irányelv.

- (5) Az Európai Parlament a dohai fordulóval és a WTO miniszteri konferenciákkal kapcsolatban a 2005. december 1-jei ⁽¹⁾ és 2006. április 4-i állásfoglalásban ⁽²⁾ felhívott arra, hogy az olyan alapvető közszolgáltatásokat, mint az audiovizuális szolgáltatások, vegyék ki a GATS tárgyalási forduló keretében történő liberalizáció hatásköréből. A 2006. április 27-i állásfoglalásban ⁽³⁾ az Európai Parlament támogatta a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló Unesco-egyezményt, amely különösen kimondja, hogy „a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások mint identitás-, érték- és jelentéshordozók egyaránt gazdasági és kulturális természetűek, ezért nem kezelhetők úgy, mintha csupán kereskedelmi értékük lenne”. A kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló Unesco-egyezmény megkötéséről szóló, 2006. május 18-i tanácsi határozat ⁽⁴⁾ az egyezményt a Tanács nevében jóváhagyta. Az egyezmény 2007. március 18-án lépett hatályba. Ezen irányelv tiszteletben tartja az egyezményben meghatározott elveket.
- (6) A hagyományos audiovizuális médiaszolgáltatások – például a televízió – és a fejlődőben lévő lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások jelentős foglalkoztatási lehetőségeket kínálnak a Közösségben, különösen a kis- és középvállalkozások körében, és serkentik a gazdasági növekedést és a befektetéseket. Tekintettel az azonos versenyfeltételek és a valódi európai audiovizuális médiaszolgáltatási piac fontosságára, az audiovizuális médiaszolgáltatások piaca átláthatóságának és kiszámíthatóságának biztosítása, valamint az alacsony belépési korlátok elérése érdekében figyelembe kell venni a belső piac alapelveit, így a szabad versenyt és az egyenlő bánásmód elvét.
- (7) Az audiovizuális médiaszolgáltatásokat kínáló európai vállalkozások a fejlődőben lévő lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások szabályozása tekintetében bizonytalan jogi környezetben és egyenlőtlen versenyfeltételek között működnek. Ezért a versenytorzulások elkerülése, a jogbiztonság javítása, a belső piac megvalósításának elősegítése és az egységes információs térség kialakulásának megkönnyítése érdekében szükséges, hogy minden audiovizuális médiaszolgáltatásra – a televíziós műsorszolgáltatási (azaz lineáris audiovizuális médiaszolgáltatások) és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra (azaz nem lineáris audiovizuális médiaszolgáltatásokra) egyaránt – legalább alapvető szintű összehangolt szabályok vonatkozzanak. A 89/552/EGK irányelv alapelvei – azaz a származási ország elve és az egységes minimumszabályok – a gyakorlatban beváltak, ezért azokat fenn kell tartani.
- (8) A Bizottság az európai audiovizuális politika szabályozásának jövőjéről 2003. december 15-én közleményt fogadott el, amelyben hangsúlyozta, hogy az ágazat szakpoli-
- tikai szintű szabályozásában mind jelenleg, mind a jövőre nézve védelmet kell biztosítani egyes közérdekű területeknek, például a kulturális sokszínűségnek, a tájékozódáshoz való jognak, a médiapluralizmusnak, a kiskorúak valamint a fogyasztók védelmének és a nyilvánosság fokozott tudatosabbá tételének valamint a médiatudatosság növelésének.
- (9) A Tanács és a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek a közszolgálati műsorszolgáltatásról szóló, 1999. január 25-i állásfoglalása ⁽⁵⁾ újlag megerősítette, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatás feladatának ellátása megköveteli a technológia fejlődés előnyei kiaknázásának folytatását. A magán- és közszolgálati audiovizuális médiaszolgáltatók egymás mellett élése az európai audiovizuális médiapiac jellegzetessége.
- (10) A Bizottság az információs társadalommal és a médiával összefüggő ágazatokban a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása érdekében elfogadta az „i2010: európai információs társadalom” című kezdeményezést. Ez egy olyan átfogó stratégia, amelynek célja az információs társadalommal összefüggő és a médiaszolgáltatások, hálózatok és eszközök konvergenciájának talaján, az összes európai uniós politikai eszköz: a szabályozási eszközök, a kutatás és az iparral való partnerségek korszerűsítésével és felhasználásával ösztönözni az európai tartalom-előállítás, a digitális gazdaság fejlődését és az IKT átvételét. A Bizottság elkötelezte magát az információs társadalommal és a médiával összefüggő szolgáltatások következetes belső piaci szabályozásának az audiovizuális szolgáltatások jogi szabályozása korszerűsítése révén történő kialakítása mellett, és vállalta, hogy ennek első lépéseként 2005-ben javaslatot tesz a határok nélküli televíziózásról szóló irányelv korszerűsítésére és annak az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvvé való átalakítására. Az i2010 kezdeményezés célja alapvetően azáltal valósul meg, hogy lehetővé válik az ágazatok kizárólag a szükséges szabályozás melletti növekedése, valamint az, hogy a kisebb induló vállalkozások – amelyek a jövő jólét- és munkahelyteremtői – egy szabad piacon fejlődhessenek, innovációkat hozzanak létre, és munkahelyeket teremtsenek.
- (11) 2003. szeptember 4-én ⁽⁶⁾, 2004. április 22-én ⁽⁷⁾ és 2005. szeptember 6-án ⁽⁸⁾ az Európai Parlament állásfoglalásokat fogadott el, amelyben felhívott a 89/552/EGK irányelvnek a strukturális változásokhoz és a technológiai fejlődéshez történő kiigazítására, a továbbra is érvényes alapelvek teljes körű tiszteletben tartása mellett. Emellett elvben támogatta azt az általános megközelítést, hogy valamennyi audiovizuális szolgáltatásra alapvető szabályokat, a televíziós műsorszolgáltatásokra pedig különös szabályokat is elő kell írni.

⁽⁵⁾ HL C 30., 1999.2.5., 1. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a határok nélküli televíziózásról (HL C 76 E., 2004.3.25., 453. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a szólás- és tájékoztatói szabadság megsértésének veszélyeiről az EU-ban és különösen Olaszországban (Az alapjogi charta 11. cikkének (2) bekezdése). (HL C 104 E., 2004.4.30., 1026. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a 97/36/EK irányelv által a 2001–2002-es időszak vonatkozásában módosított 89/552/EK irányelvről („A határok nélküli televíziózásról szóló irányelv”) (HL C 193 E., 2006.8.17., 117. o.).

⁽¹⁾ HL C 285 E., 2006.12.1., 126. o.

⁽²⁾ HL C 293 E., 2006.12.2., 155. o.

⁽³⁾ HL C 296 E., 2006.12.6., 104. o.

⁽⁴⁾ HLL 201., 2006.7.25., 15. o.

- (12) Ez az irányelv elősegíti az alapjogok tiszteletben tartását, és teljes mértékben összhangban van az Európai Unió alapjogi chartájában⁽¹⁾, különösen annak 11. cikkében elismert alapelvekkel. Ebben a tekintetben az irányelv semmilyen módon nem akadályozza a tagállamokat a sajtószabadságra és a médiában történő véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos rendelkezéseik alkalmazásában
- (13) Ezen irányelv nem érinti a tagállamoknak a műszaki szabványok és szabályok terén, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazásából eredő kötelezettségeit. Ennek megfelelően a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó, az ezen irányelv átültetéséhez szükséges intézkedéseknél szigorúbb vagy részletesebb nemzeti intézkedések tervezetei a 98/34/EK irányelv 8. cikkében megállapított eljárási kötelezettségek hatálya alá tartoznak.
- (14) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (Keretirányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ az 1. cikkének (3) bekezdésének megfelelően nem sértik a közösségi, illetve nemzeti szinten a közösségi jognak megfelelően hozott, az általános érdekű célkitűzések elérésére irányuló intézkedéseket, különösen a tartalomszabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos intézkedéseket.
- (15) Az irányelv egyetlen rendelkezése sem kötelezi vagy ösztönzi a tagállamokat új engedélyezési vagy közigazgatási jogosítási rendszerek bevezetésére az audiovizuális médiaszolgáltatások bármely típusa tekintetében.
- (16) Ezen irányelv alkalmazásában az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalma kizárólag azon tömegkommunikációs – akár televíziós műsorszolgáltatás, akár lekérhető – audiovizuális médiaszolgáltatásokat foglalja magában, amelyeket a közvélemény széles rétegeinek szánnak, és amelyek azt egyértelműen befolyásolhatják. Az irányelv hatálya a Szerződésben meghatározott szolgáltatásokra korlátozódik, ennek megfelelően kiterjed a gazdasági tevékenység minden formájára, ezen belül a közszolgálati vállalkozások tevékenységére is, de nem terjed ki az olyan tevékenységekre, amelyek alapvetően nem gazdasági jellegűek és nem állnak versenyben a televíziós műsorszolgáltatással, mint például a magáncélú weboldalak fenntartása, továbbá az olyan szolgáltatások, amelyek során magánszemélyek saját maguk által készített audiovizuális tartalmakat tesznek hozzáférhetővé vagy terjesztenek azok azonos érdeklődési körű közösségeken belüli megosztása és cseréje céljából.
- (17) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások jellegzetesége, hogy azok a televíziós szolgáltatásokhoz hasonlóak, vagyis ugyanazon közönségért versengenek, mint a televíziós műsorszolgáltatások, és a felhasználók a szolgáltatás jellegéből és a hozzáférés módjából kiindulva érthető módon elvárhatják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó szabályok szerinti védelemben részesüljenek. Ennek fényében és a szabad mozgás és a verseny különbségeinek kiküszöbölése érdekében a műsorszám fogalmát dinamikus módon értelmezni, figyelembe véve a televíziós műsorszolgáltatás területén végbemenő fejlődést.
- (18) Ezen irányelv alkalmazásában az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalma a tömegkommunikációs médiaszolgáltatásnak a nagy nyilvánosságot tájékoztató, szórakoztató és nevelő funkcióját fedi le, és magába foglalja az audiovizuális kereskedelmi közleményt, de kizárja a magánlevelezés különböző formáit, például a korlátozott számban küldött elektronikus leveleket. E fogalom meghatározás kizárja mindazon szolgáltatásokat, amelyek elsődleges célja nem a műsorszolgáltatás, tehát azokat is, amelyekhez esetlegesen kapcsolódhat ugyan audiovizuális tartalom, de a szolgáltatásnak nem ez az elsődleges célja. Ilyen szolgáltatás például olyan weboldalak fenntartása, amelyek csupán kiegészítésként tartalmaznak audiovizuális elemeket, mint például grafikus animációt, rövid reklámbejátszást, termékkel vagy nem audiovizuális szolgáltatással kapcsolatos tájékoztatót. Ugyanezen okokból a pénzbeli tételre játszott szerencsejátékokat, beleértve a lottót, a fogadást, a szerencsejáték-szolgáltatások egyéb formáit, valamint az online játékokat és a keresőmotorokat – a szerencsejátékot közvetítő műsorok kivételével – ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (19) Ezen irányelv alkalmazásában a médiaszolgáltató fogalma nem terjed ki azon természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek csak olyan műsorszámokat közvetítenek, amelyekért a szerkesztői felelősséget harmadik személyek viselik.
- (20) A televíziós műsorszolgáltatás jelenleg magában foglalja különösen az analóg és digitális televíziót, az élő streaminget, a webtelevíziót és a közel igény szerint lekérhető videót, míg a lekérhető videó például egy lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás. Általában a televíziós műsorszolgáltatás vagy az olyan televíziós műsorszámok tekintetében, melyeket ugyanazon médiaszolgáltató lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokként is nyújt, ezen irányelv előírásai a televíziós műsorszolgáltatás, azaz a lineáris közvetítés, követelményeinek teljesítésével teljesítenek minősülnek. Amennyiben azonban különböző típusú szolgáltatásokat párhuzamosan kínálnak, de azok egyértelműen elkülönülnek egymástól, az irányelv minden egyes érintett szolgáltatásra vonatkozik.

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2006/96/EK tanácsi irányelvvel módosított irányelv (HL L 363., 2006.12.20., 81. o.).

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

(21) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki a hírlapok és a folyóiratok elektronikus változataira.

- (22) Ezen irányelv alkalmazásában az „audiovizuális” kifejezés a hangos vagy néma mozgóképre utal, így a némafilmeket is magában foglalja, de nem terjed ki a hangátviteli vagy rádiós szolgáltatásokra. Bár az audiovizuális médiaszolgáltatás elsődleges célja műsorszámok szolgáltatása, az ilyen szolgáltatás fogalma az e műsorszámokat kísérő szövegalapú tartalomra is kiterjed, mint például a felirat-szolgáltatások és az elektronikus műsortájékoztatók. Az önálló szövegalapú szolgáltatások nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ami nem érinti a tagállamok azon szabadságát, hogy e szolgáltatásokat a Szerződéssel összhangban nemzeti szinten szabályozzák.
- (23) A mediaszolgáltató és így az audiovizuális mediaszolgáltatás fogalmának meghatározása szempontjából alapvető fontosságú a szerkesztői felelősség fogalma. A tagállamok az ezen irányelv végrehajtásához szükséges rendelkezések elfogadásakor a szerkesztői felelősség fogalm meghatározásának további vonatkozásait, nevezetesen a „tényleges ellenőrzést” is megállapíthatják. Ez az irányelv nem érinti a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) ⁽¹⁾ megállapított felelősség alóli mentességeket.
- (24) A televíziós műsorszolgáltatás összefüggésében az egyidejű megtekintés közel egyidejű megtekintés is jelent a közvetítés és műsorszolgáltatás vétele közötti, a közvetítés folyamatához kapcsolódó technikai okokra visszavezethető rövid időeltolódás miatt.
- (25) Az audiovizuális mediaszolgáltatás fogalmában megállapított, és a (16)–(23) preambulumbekkezdésben részletezett minden jellemzőnek egyidejűleg kell fennállnia.
- (26) A televíziós reklám és a televíziós vásárlás mellett, az audiovizuális kereskedelmi közlemény szélesebb fogalom meghatározását kell belefoglalni ezen irányelvbe, amely azonban nem terjed ki az ingyenesen sugárzott közérdekű közleményekre és jótékonyági felhívásokra.
- (27) A származási ország elve továbbra is ezen irányelv központi eleme, mert ez alapvető fontosságú a belső piac létrehozása szempontjából. Ezért ezt az elvet – amely az új üzleti modellek és a kérdéses szolgáltatások nyújtásának szükséges alapját képezi – a mediaszolgáltatók jogbiztonságának biztosítása érdekében minden audiovizuális mediaszolgáltatásra alkalmazni kell. Ez az információk és az audiovizuális műsorszámok belső piaci szabad áramlásának biztosítása szempontjából is alapvető fontosságú.
- (28) Az erős, versenyképes és integrált európai audiovizuális ipar előmozdítása és a médiapluralizmusnak az Európai Unió teljes területén történő fokozása érdekében csak egyetlen tagállam rendelkezhet joghatósággal egy adott audiovizuális mediaszolgáltató felett, és a tájékoztató pluralizmusa az Európai Unió alapelve marad.
- (29) A különösen a digitális műholdas műsorszámok területén tapasztalható műszaki fejlődésnek megfelelően a szubsidiaritás kritériumát úgy kell módosítani, hogy az biztosítsa a megfelelő szabályozást és annak hatékony végrehajtását, és lehetővé tegye az érdekeltek számára az audiovizuális mediaszolgáltatások tartalmának tényleges befolyosolását.
- (30) Mivel ez az irányelv az Európai Unió lakosai számára nyújtott szolgáltatásokat szabályozza, csak azokra az audiovizuális mediaszolgáltatásokra alkalmazandó, amelyeket a lakosság egy vagy több tagállamban a szokásos fogyasztói eszközökkel közvetlenül vagy közvetett módon igénybe tud venni. A „szokásos fogyasztói eszközök” fogalmának meghatározása a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság feladata.
- (31) A Szerződés 43–48. cikke meghatározza a letelepedés szabadságának alapvető jogát. Ennek megfelelően a mediaszolgáltatók általában szabadon választhatják meg, mely tagállamban telepednek le. A Bíróság is hangsúlyozta, hogy „a Szerződés nem tiltja meg egy vállalkozás számára, hogy gyakorolja a szolgáltatásnyújtás szabadságát, amennyiben nem kínálja szolgáltatásait abban a tagállamban, amelyikben letelepedett” ⁽²⁾.
- (32) A tagállamok lehetőségük van arra, hogy az ezen irányelvvel összehangolt területeken a joghatóságuk alá tartozó mediaszolgáltatókra szigorúbb és részletesebb szabályokat alkalmazzanak, biztosítva egyúttal, hogy e szabályok a közösségi jog elveivel összhangban vannak. Az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor egy adott tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató televíziós műsorszolgáltatása teljesen vagy legnagyobb részben egy másik tagállam területére irányul, a tagállamok együttműködésre kötelezése, és a szabályok megkerülése esete – egy hatékonyabb eljárási létrehozásával egyidejűleg – a Bíróság ítélkezési gyakorlatának jogszabályba foglalása a megfelelő megoldás ⁽³⁾, mert ennek révén figyelembe vehetők a tagállamok aggályai anélkül, hogy megkérdőjeleződne a származási ország elvének helyes alkalmazása. Az általános közérdekű szabályok fogalmát a Bíróság a Szerződés 43. és 49. cikkéhez kapcsolódó ítélkezési gyakorlatában dolgozta ki, és közéjük tartoznak többek között a fogyasztóvédelmi, a kiskorúak védelmére vonatkozó és a kultúrpolitikai szabályok. Az együttműködést kérő tagállamnak biztosítania kell, hogy különös nemzeti szabályok ténylegesen szükségesek, azokat megkülönböztetés nélkül és arányosan alkalmazzák.

⁽²⁾ C-56/96. sz. VT4-ügy, 22. bekezdés; C-212/97. sz. Centros kontra Erhvervs-og Selskabsstyrelsen ügy; lásd még: C-11/95. sz. Bizottság kontra Belga Királyság ügy és C-14/96 sz., Paul Deniut-ügy.

⁽³⁾ C-212/97. sz. Centros kontra Erhvervs-og Selskabsstyrelsen ügy; C-33/74. sz., Van Binsbergen kontra Bestuur van de Bedrijfsvereniging ügy; C-23/93. sz. TV 10 kontra Commissariaat voor de Media ügy, 21. bekezdés.

⁽¹⁾ HLL 178., 2000.7.17., 1. o.

- (33) Valamely tagállam annak eseti alapon való megállapításakor, hogy egy másik tagállamban letelepedett médiaszolgáltató teljesen vagy legnagyobb részét az ő területére irányítja a műsorszolgáltatását, hivatkozhat olyan mutatókra, mint a televíziós reklám- és/vagy előfizetési bevételek forrása, a szolgáltatás fő nyelve vagy a kifejezetten a közvetítés helye szerinti tagállam közönségét célzó műsorok vagy kereskedelmi közlemények.
- (34) Ezen irányelv értelmében a származási ország elvének ellenére a tagállamok továbbra is hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek korlátozzák a televíziós műsorszolgáltatás szabad nyújtását, de csak az irányelvben megállapított feltételek mellett és meghatározott eljárás szerint. A Bíróság ugyanakkor következetesen úgy ítélik, hogy a szolgáltatások nyújtásának szabadságára vonatkozó bármely korlátozást, hasonlóképpen a Szerződésben meghatározott alapelvektől történő bármely eltéréshez, megszorítólag kell értelmezni⁽¹⁾.
- (35) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében a szabad szolgáltatásra vonatkozó korlátozások kizárólag a 2000/31/EK irányelv 3. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében megállapítottakkal megegyező feltételekkel és eljárásokkal összhangban engedhetők meg.
- (36) A Bizottság a „Jobb szabályozás a növekedés és a munkahelyteremtés területén az Európai Unióban” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményében hangsúlyozta, hogy a szabályozási megközelítés alkalmas módját gondos elemzés alapján kell meghatározni annak megállapítása érdekében, hogy az adott ágazatban és problémakörben a jogalkotás vagy más alternatív módszer, például a társzabályozás vagy az önszabályozás jelenti-e a legjobb megoldást. Emellett a tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok eltérő jogi hagyományainak megfelelően alkalmazott társ- és önszabályozási eszközök egyaránt fontos szerepet játszanak a magas szintű fogyasztóvédelem biztosításában. A fejlődő audiovizuális médiaszolgáltatási ágazatban a közérdekű célok elérését célzó intézkedések hatékonyabbak lesznek, ha azokat a szolgáltatók aktív támogatásával hozzák meg.

Az önszabályozás olyan önkéntes kezdeményezési típus, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplők, a szociális partnerek, a nem kormányzati szervezetek vagy a szövetségek számára, hogy saját maguk számára fogadjanak el közös iránymutatásokat. A tagállamok eltérő jogi hagyományainak megfelelően elismerik azt a szerepet, melyet az eredményes önszabályozás a hatályos jogszabályok és a bírósági és/vagy közigazgatási mechanizmusok kiegészítőjeként betölthet, továbbá az irányelv céljainak elérésében ezáltal betöltött hasznos szerepet. Bár az önszabályozás kiegészítő módszer lehet ezen irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtását illetően, nem helyettesítheti a nemzeti jogalkotó kötelezettségét.

A társzabályozás minimális formájában jogi kapcsolatot teremt az önszabályozás és a nemzeti jogalkotó között a tagállamok jogi hagyományával összhangban. Arra az esetre, ha céljai nem teljesülnek, a társzabályozásnak meg kell engednie az állami beavatkozás lehetőségét. A tagállamok átültetéssel kapcsolatos hivatalos kötelezettségeinek sérelme nélkül ez az irányelv ösztönzi a társzabályozás és az önszabályozás igénybevételét. Ez nem kellezi a tagállamokat társ- és/vagy önszabályozási rendszerek kialakítására, továbbá nem zavarja meg vagy nem veszélyezteti a tagállamokban jelenleg már létező, hatékonyan működő társ- vagy önszabályozási kezdeményezéseket.

- (37) A „médiatudatosság” olyan készségeket, ismereteket és értelmezési képességeket jelentenek, amelyek alapján a fogyasztók hatékonyan és biztonságosan tudják használni a médiát. A médiatudatossággal rendelkező emberek tájékozottan tudnak választani, megértik a tartalom és a szolgáltatás jellegét, és hasznosítani tudják az új kommunikációs technológiák által nyújtott lehetőségek teljes körét, és jobban meg tudják védeni magukat és családjukat a káros vagy sértő anyagoktól. Ezért a médiatudatosság fejlesztését a társadalom valamennyi szegmensében elő kell mozdítani és a haladást szorosan figyelemmel kell kísérni.

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i ajánlása a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról az európai audiovizuális és online információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben⁽²⁾ a médiaismeretek előmozdítására vonatkozóan már egy sor lehetséges intézkedést tartalmaz, mint például a tanárok és a nevelők továbbképzése, külön internet képzés gyermekek számára egészen fiatal kortól, a szülők számára látogatható órákkal, vagy az állampolgárokat célzó nemzeti kampányok szervezése minden kommunikációs média bevonásával az internet felelősségteljes használatára vonatkozó tájékoztatás érdekében.

- (38) A nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekre vonatkozóan a műsorszolgáltatók kizárólagos televíziós műsorszolgáltatási jogot szerezhetnek. A hírműsorok készítésében és műsorra tűzésében ugyanakkor az Európai Unió teljes területén elő kell segíteni a pluralizmust, és tiszteletben kell tartani az Európai Unió alapjogi chartájának 11. cikkében elismert alapelveket.
- (39) A tájékozódás alapszabadságának biztosítása és az európai uniós közönség érdekeinek teljes körű és megfelelő védelme érdekében elő kell írni egy nagy közérdeklődésre számot tartó eseményre vonatkozó kizárólagos televíziós műsorszolgáltatási jogok gyakorlóinak számára, hogy más műsorszolgáltatóknak tisztességes, méltányos és megkülönböztetés-mentes feltételekkel, de a kizárólagos jogok kellő tiszteletben tartásával jogot biztosítsanak rövid részletek általános hírműsorokban való

⁽¹⁾ C-355/98. sz. Bizottság kontra Belgium ügy, EBHT 2000., I-1221. o., 28. bekezdés; C-348/96. sz. Caffa-ügy, EBHT 1999., I-0011. o., 23. bekezdés.

⁽²⁾ HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

felhasználására. E feltételeket a nagy közérdeklődésre számot tartó esemény előtt indokolt időben közzé tenni úgy, hogy az érdekelteknek megfelelő idő álljon rendelkezésére joguk gyakorlásához. A műsorszolgáltató ezt a jogot eseti alapon a kifejezetten a műsorszolgáltató nevében eljáró közvetítőn keresztül is gyakorolhatja. Az ilyen rövid részleteket bármely csatorna, ideértve a sportcsatornákat is, sugározhatja az egész Európai Unió területén, és e részletek legfeljebb 90 másodperc hosszúságúak lehetnek.

A rövid részletekhez való hozzáférés joga csak akkor lehet határon átnyúló, ha ez szükséges. Ezért a műsorszolgáltatóknak a hozzáférést először a nagy közérdeklődésre számot tartó esemény tekintetében kizárólagos jogokkal rendelkező azonos tagállamban letelepedett műsorszolgáltatótól kell kérniük.

Az általános hírműsorok fogalma nem foglalja magában a rövid részletek szórakoztatási célokat szolgáló műsor-számokká történő összeállítását.

A származási ország elve mind a rövid részletekhez való hozzáférésre, mind azok továbbítására vonatkozik. Határokon átnyúló esetekben ez azt jelenti, hogy az egyes szakaszokban a különböző tagállamok jogát felváltva kell alkalmazni. Először, a rövid részletekhez való hozzáférés esetén azon tagállam joga alkalmazandó, ahol az eredeti jelet sugárzó (azaz a hozzáférést biztosító) műsorszolgáltató letelepedett. Ez általában az a tagállam, ahol az érintett eseményre sor kerül. Ha egy tagállam az érintett eseményhez való hozzáférésre vonatkozóan egyenértékű rendszert alakított ki, minden esetben ezen tagállam joga alkalmazandó. Másodszer, a rövid részletek közvetítéskor azon tagállam joga alkalmazandó, ahol a rövid részleteket közvetítő műsorszolgáltató letelepedett.

- (40) Ezen irányelvnek azok a követelményei, amelyek a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekhez rövid híradás céljából való hozzáférésre vonatkoznak, nem érintik az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a szerzői joggal és a szomszédos jogokkal kapcsolatos érintett nemzetközi egyezményeket. A tagállamok a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményhez való hozzáférést ezen irányelv értelmében a műsorszolgáltató jeléhez való hozzáférés biztosításával teszik lehetővé. Választhatnak azonban ezen irányelv értelmében egyéb egyenértékű módokat is. Ezek közé tartozik például az események helyszínéhez való hozzáférés biztosítása a jelhez való hozzáférés biztosítását megelőzően. A műsorszolgáltatók köthetnek részletesebb szerződéseket is.

- (41) Biztosítani kell, hogy a médiaszolgáltatók azon gyakorlata, hogy élőben közvetített televíziós hírműsoraikat az élő közvetítést követően lekérhető módon is biztosítják, továbbra is lehetséges legyen anélkül, hogy az egyes programokat a rövid részletek elhagyásával megvágják. E lehetőség az ugyanazon médiaszolgáltató által nyújtott, az eredeti műsorszámmal teljesen azonos televíziós közvetítés lekérhető biztosítására korlátozódik annak érdekében, hogy az ne legyen új, a rövid részleteken alapuló lekérhető üzleti modellek létrehozására használható.

- (42) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások egyrészt a felhasználó számára rendelkezésre álló választási és befolyásolási lehetőségekben, másrészt a társadalomra gyakorolt hatásban térnek el a televíziós műsorszolgáltatóktól⁽²⁾. Ez indokolja a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra előírt kevésbé szigorú szabályokat: e szolgáltatásoknak csak az ezen irányelvben foglalt alapvető szabályoknak kell megfelelniük.

- (43) Az audiovizuális médiaszolgáltatások különleges jellege miatt, különösen pedig mivel ezek a szolgáltatások befolyásolják a lakosság véleményalkotásának módját, alapvető fontosságú, hogy a felhasználók tudják, pontosan ki felelős e szolgáltatások tartalmáért. Fontos ezért, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a felhasználók mindig könnyen és közvetlenül hozzá tudjanak férni a médiaszolgáltatóra vonatkozó információkhoz. A közösségi jog irányadó rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok feladata annak eldöntése, hogy ez a cél milyen gyakorlati megoldásokkal érhető el.

- (44) A jogalkotók, a médiaipar és a szülők számára továbbra is aggodalomra ad okot az audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő káros tartalom elérhetősége. Új kihívások is meg fognak jelenni, különösen az új platformokkal és az új termékekkel kapcsolatban. Ezért olyan szabályok bevezetése szükséges, amelyek valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásban, többek között az audiovizuális kereskedelmi közleményben is védik a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését, valamint az emberi méltóságot.

- (45) A kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődése és az emberi méltóság védelmében meghozott intézkedéseket gondosan egyensúlyban kell tartani a véleménynyilvánításnak az Európai Unió alapjogi chartájában kinyilvánított alapjogával. A kérdéses intézkedéseknek – mint például a személyes azonosító szám (PIN-kódok), a szűrőrendszerek vagy a jelölés használata – tehát azt a célt kell szolgálniuk, hogy biztosítsák a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését és az emberi méltóság kellő szintű védelmét, különösen a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében.

⁽¹⁾ HLL 167., 2001.6.22., 10. o.

⁽²⁾ C-89/04., Mediakabel-ügyet.

- A kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló ajánlás már elismeri a szűrőrendszerek és a jelölések fontosságát, és számos olyan lehetséges intézkedést tartalmaz, amely a kiskorúak javát szolgálhatja, mint például hatékony, naprakészre tehető és felhasználóbarát szűrési rendszer rendszeres biztosítása a felhasználó részére valamely internetszolgáltatónál történő előfizetéskor, vagy kifejezetten gyermekeknek szánt, automatikus szűrési rendszerrel felszerelt szolgáltatásokhoz való hozzáférés nyújtása.
- (46) A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően a tagállamok joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatókra minden esetben vonatkozik a gyermekpornográfia terjesztésének tilalma.
- (47) Az irányelv egyetlen, a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését és az emberi méltóság védelmét célzó rendelkezése sem igényli szükségképpen, hogy az ezen érdekek védelmében hozott intézkedéseket a tagállam az audiovizuális médiaszolgáltatások közigazgatási szervek általi előzetes ellenőrzése révén valósítsa meg.
- (48) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban benne rejlik az a lehetőség, hogy részben a televíziós műsorszolgáltatás helyére lépjenek. Ennek megfelelően adott esetben támogatniuk kell az európai alkotások terjesztését és készítését, és ennek révén aktívan hozzá kell járulniuk a kulturális sokszínűség előmozdításához. Az európai alkotások ilyen jellegű támogatása megvalósulhatna például az e szolgáltatások által az európai alkotások elkészítéséhez vagy jogainak megszerzéséhez nyújtott pénzügyi hozzájárulások, az európai alkotásoknak a lekérés alapján videofilmet hozzáférhetővé szolgáltatások katalógusaiban való minimális arányának biztosítása, vagy az európai alkotásoknak az elektronikus műsorkalauzokban történő vonzó bemutatása által. Fontos, hogy az európai alkotások audiovizuális médiaszolgáltatásokban való népszerűsítésére vonatkozó előírások alkalmazását rendszeresen értékeljék. Az ezen irányelvben előírt jelentésekben a tagállamoknak figyelembe kell venniük továbbá különösen e szolgáltatások pénzbeli hozzájárulását az európai alkotások készítéséhez és jogainak megszerzéséhez; az európai alkotásoknak az audiovizuális médiaszolgáltatások kínálatán belül képviselt részarányát; valamint az ilyen szolgáltatások által kínált európai alkotások tényleges fogyasztását.
- (49) A „műsorszolgáltatóktól független producerek” 89/52/EK irányelvben említett fogalmának meghatározásakor a tagállamoknak megfelelően figyelembe kell venniük különösen az olyan kritériumokat, mint például a gyártó társaság tulajdonviszonyai, az azonos műsorszolgáltatónak szállított műsorok mennyisége és a másodlagos jogok tulajdonviszonya.
- (50) A 89/52/EGK irányelv 4. cikkében foglalt rendelkezések végrehajtása során a tagállamoknak ösztönözniük kell a
- műsorszolgáltatókat arra, hogy kellő teret adjanak a koprodukcióban készített vagy a nem hazai származású európai alkotásoknak.
- (51) Biztosítani kell, hogy a médiaszolgáltatók a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotásokat a jogosultakkal kötött megállapodásban megjelölt időszakban sugározzák.
- (52) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások növelik a fogyasztók választási lehetőségeit. Ezért a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő audiovizuális kereskedelmi közleményt indokolatlan és műszaki szempontból értelmetlen részletesen szabályozni. Ugyanakkor egyértelmű közpolitikai célok elérése érdekében minden audiovizuális kereskedelmi közleménynek a megelőzésre vonatkozó szabályok mellett tiszteletben kell tartania a minőségre vonatkozó alapvető szabályokat is.
- (53) A válaszadás joga megfelelő jogorvoslatot biztosít a televíziós műsorszolgáltatás esetében, és online környezetben is alkalmazható. A kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló ajánlás már tartalmaz megfelelő iránymutatást az intézkedések nemzeti jogban vagy gyakorlatban való végrehajtásához, a válaszadás jogának vagy az ezzel egyenértékű jogorvoslatoknak az online médiával kapcsolatban történő biztosítása érdekében.
- (54) Amint arra a „határok nélküli televíziózásról” szóló irányelv reklámra vonatkozó rendelkezéseinek bizonyos vonatkozásairól szóló bizottsági értelmező közlemény⁽²⁾ rámutatott, új reklámtechnikák és marketingmódszerek megjelenésével a hagyományos műsorszolgáltatás keretei között megvalósuló audiovizuális kereskedelmi közleményben olyan új hatékony lehetőségek jöttek létre, amelyek a hagyományos műsorszolgáltatás számára potenciálisan kedvezőbb versenypozíciót biztosítanak a lekérhető szolgáltatásokkal folytatott versenyben.
- (55) A kereskedelem és a technológiai fejlődés több választási lehetőséget kínál, és nagyobb felelősséget vár el a felhasználótól az audiovizuális médiaszolgáltatások igénybevételeiben. Annak érdekében, hogy a szabályozás arányos maradjon az elérendő közérdekű célokkal, a televíziós műsorszolgáltatás tekintetében bizonyos fokú rugalmasságot kell lehetővé tenni: az elkülönítés elvét a televíziós reklámra és a televíziós vásárlásra kell korlátozni, míg bizonyos feltételek megléte esetén engedélyezni kell a termék megjelenítést, kivéve ha valamely tagállam másként határoz, és egyes mennyiségi korlátozásokat el kell törölni. A burkolt termék megjelenítést azonban tiltani kell. Az elkülönítés elvének nem szabad megakadályoznia új reklámtechnikák alkalmazását.
- (56) Az ezen irányelvben szabályozott kereskedelmi gyakorlat körén kívül az audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő tisztességtelen, például megtévesztő vagy agresszív kereskedelmi gyakorlatra a belső piacon az

⁽¹⁾ HLL 13., 2004.1.20., 44. o.⁽²⁾ HL C 102., 2004.4.28., 2. o.

üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ kell alkalmazni. Ezen túlmenően, mivel a cigaretta és más dohánytermékek nyomtatott sajtóban, információs társadalmi szolgáltatásokban és rádiós műsorszolgáltatásokban történő reklámozását megtiltó 2003/33/EK irányelv nem érinti a 89/552/EGK irányelv rendelkezéseit, az audiovizuális szolgáltatások különleges jellegére tekintettel a tagállamok dohánytermékek reklámozására és támogatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 2003. május 26-i 2003/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ és a 89/552/EGK irányelv közötti viszonyt ezen irányelv hatálybalépését követően is változatlanul kell maradnia. Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ egyes gyógyszerkészítmények nyilvános reklámozását megtiltó 88. cikkének (1) bekezdése ugyanezen cikk (5) bekezdése értelmében alkalmazandó, nem sértve a 89/552/EGK irányelv 14. cikkének rendelkezéseit; a 2001/83/EK irányelv és a 89/552/EGK irányelv közötti viszonyt ezen irányelv hatálybalépését követően is változatlanul kell maradnia. Továbbá ezen irányelv nem sérti az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁴⁾.

- (57) Tekintettel arra, hogy az új technológiák – például a digitális videofelvevő készülékek és a megnövekedett csatornaválaszték – alkalmazásából adódóan megnövekedett azon lehetőségek száma, amelyek révén a nézők elkerülhetik a reklámokat, többé nem indokoltak a reklámbejátások elhelyezésére vonatkozó, a nézők védelmét célzó részletes szabályok. Miközben ezen irányelv nem növeli a reklámra fordítható műsoridő hosszát, nagyobb rugalmasságot biztosít a műsorszolgáltató számára azzal a megkötéssel, hogy a reklám nem bonthatja meg indokolatlanul a műsorszámok egységét.
- (58) Ezen irányelv védelemben kívánja részesíteni az európai televíziózás különleges jellegét, amelyben a reklám lehetőség szerint a műsorszámok között helyezkedik el, ezért korlátozásokat ír elő a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a televízió céljára készült filmek, valamint egyes, továbbra is védendő műsorkategóriák lehetséges megszakításaira.
- (59) A televíziós reklámra fordított napi műsoridő létező korlátozása eddig is inkább csak elméleti jelentőségű volt. Az óránkénti korlátozás fontosabb, mert főműsoridőben is kifejti hatását. Ezért a napi korlátot el kell törölni, az óránkénti korlátot pedig a televíziós reklámok és a televíziós vásárlási reklámok tekintetében fenn kell tartani. A fogyasztók rendelkezésére álló nagyobb választék miatt

ugyancsak indokolatlannak tűnik a televíziós vásárlásra vagy reklámra szakosodott csatornákra előírt időkorlátozás fenntartása. A televíziós reklámbejátások és a televíziós vásárlási bejátások óránkénti 20 %-os korlátozása ugyanakkor érvényben marad. A televíziós reklámbejátás fogalma alatt az ezen irányelv által módosított 89/552/EGK irányelv 1. cikkének i) pontjában meghatározott, tizenkét percet meg nem haladó időtartamú televíziós reklámot kell érteni.

- (60) Ezen irányelv tiltja a burkolt audiovizuális kereskedelmi közleményt, mert az negatív hatással van a fogyasztókra. A burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény tilalma ezen irányelv keretében nem vonatkozik a jogszerű termék megjelenítésre, amennyiben a nézőt megfelelő módon tájékoztatják a termék megjelenítés létéről. Erre úgy kerülhet sor, hogy jelzik – például egy semleges logóval – hogy egy adott műsorszámban termék megjelenítés történik.
- (61) A termék megjelenítés a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a televízió céljára készült filmek körében valós gyakorlatnak számít, de a tagállamok eltérően szabályozzák. A versenyegyenlőség biztosítása és ezáltal az európai médiaipar versenyképességének fokozása érdekében el kell fogadni a termék megjelenítésre vonatkozó szabályokat. A termék megjelenítés ezen irányelv által bevezetett fogalma minden olyan audiovizuális kereskedelmi közleményt magában foglal, amely terméket, szolgáltatást, ezek védjegyét vagy mindezekre való utalást tartalmaz oly módon, hogy az – fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében – műsorszámban jelenik meg. Az áruk vagy szolgáltatások ingyenes nyújtása, mint például a produkciós kellek vagy díjak, csak akkor tekinthetők termék megjelenítésnek, ha az érintett áruk vagy szolgáltatások jelentős értékűek. A termék megjelenítésre ugyanazok a mennyiségi szabályok és korlátozások alkalmazandók, mint az audiovizuális kereskedelmi közleményre. A támogatás és a termék megjelenítés közötti különbség döntő kritériuma az, hogy termék megjelenítés esetén a termékre való utalás beépül a műsorszámba, az ezen irányelv által módosított 89/552/EK irányelv 1. cikke m) pontjában foglalt fogalom meghatározás ezért tartalmazza a „műsorszámban” szót. Ezzel szemben a támogatóra való utalást meg lehet jeleníteni a műsorszám közben, de ez nem képezi a cselekmény részét.
- (62) A termék megjelenítést alapvetően meg kell tiltani. Mindazonáltal bizonyos műsorszámok esetében pozitív lista alapján helyénvaló eltérést biztosítani. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket az eltéréseket részben vagy egészben ne alkalmazzák, például azért, hogy a termék megjelenítést csak olyan műsorszámokban engedélyezik, amelyeket nem kizárólag abban a tagállamokban gyártottak.

⁽¹⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽²⁾ HL L 152., 2003.6.20., 16. o.

⁽³⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o. A legutóbb az 1901/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 378., 2006.12.27., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 404., 2006.12.30., 9. o.

(63) Tilos továbbá a támogatás és a termékmegjelenítés, amennyiben a médiaszolgáltató felelősségét és szerkesztői függetlenségét érintő módon befolyásolná a műsorszámok tartalmát. A tematikus megjelenítés esetében ez a helyzet áll fenn.

(64) A fogyatékkal élőknek és az időseknek a Közösség társadalmi és kulturális életében való részvételére és az abba történő integrációra való joga elválaszthatatlanul összekapcsolódik a hozzáférhető audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtásával. A hozzáférhetőség lehetővé tételének módjai magukban foglalják többek között a jelbeszédet, a feliratozást, a hangos kísérőszöveget és a közérthető képernyőmenüket, de nem korlátozódnak kizárólag ezekre.

(65) A Szerződés által a tagállamokra ruházott feladatok alapján ezen irányelv átültetéséért és tényleges végrehajtásáért a tagállamok felelősek. A tagállamok megválaszthatják a jogi hagyományaiknak és meglévő struktúráiknak megfelelő eszközöket, és különösen a hatáskörrel rendelkező független szabályozó szerveik formáját, annak érdekében, hogy az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos tevékenységüket részrehajlástól mentesen és átlátható módon végezhessék. Konkrétabban, a tagállamok által megválasztott eszközöknek hozzá kellene járulniuk a médiapluralizmus előmozdításához.

(66) Ezen irányelv helyes alkalmazásának biztosítása érdekében elengedhetetlen a tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó szervei és a Bizottság közötti szoros együttműködés. Különösen fontos a tagállamok közötti és a tagállamok szabályozó szervei közötti hasonlóan szoros együttműködés azon hatások tekintetében, amelyekkel az egyik tagállamban letelepedett műsorszolgáltató egy másik tagállamban bírhat. Ha a nemzeti jog engedélyezési eljárást ír elő, és több mint egy tagállam érintett, kívánatos, hogy az érintett szervek között még az ilyen engedélyek kiadása előtt kerüljön sor kapcsolatfelvételre. Ezen együttműködésnek ki kell terjednie valamennyi, az ezen irányelv által módosított 89/552/EKG irányelv, és különösen annak 2., 2a. és 3. cikke által összehangolt területre.

(67) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében egy belső határok nélküli térség megteremtését a közérdekű célok – különösen a kiskorúak és az emberi méltóság magas szintű védelmének és a fogyatékkal élő személyek jogai megerősítésének egyidejű biztosítása mellett – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezen irányelv léptéke és hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(68) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 89/552/EKG irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő cím lép:

„Az Európai Parlament és a Tanács 1989. október 3-i 89/552/EK irányelve a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv)”.

2. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »audiovizuális médiaszolgáltatás«:

– a Szerződés 49. és 50. cikkének értelmében vett olyan szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy nevelés céljából a közönséghez történő eljuttatása a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózaton keresztül. Az ilyen audiovizuális médiaszolgáltatás vagy az ezen cikk e) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás, vagy az ezen cikk g) pontjában meghatározott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás,

és/vagy

– audiovizuális kereskedelmi közlemény;

b) »műsorszám«: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot, és amelynek formája és tartalma a televíziós műsorszolgáltatásával összehasonlítható. Műsorszámok magukban foglalják például az egész estés filmeket, sporteseményeket, vígjátékokat, dokumentumfilmeket, gyermekműsorokat és az eredeti drámákat;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- c) »szerkesztői felelősség«: a műsorszámok kiválasztása és összeállítása – televíziós műsorszolgáltatás esetében a műsorszámok időbeli összeállítása, lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások esetében pedig a műsorkínálat összeállítása – során megvalósuló tényleges ellenőrzés. A szerkesztői felelősség nem eredményez szükségszerűen a nemzeti jog szerinti jogi felelősséget a nyújtott tartalom vagy szolgáltatás tekintetében;
- d) »médiaszolgáltató«: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely szerkesztői felelősséget visel az audiovizuális médiaszolgáltatás audiovizuális tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak elrendezését;
- e) »televíziós műsorszolgáltatás« (azaz lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás): a médiaszolgáltató által nyújtott, műsorszámok műsorrend alapján történő egyidejű megtekintését lehetővé tévő audiovizuális médiaszolgáltatás;
- f) »műsorszolgáltató«: televíziós műsorszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltató;
- g) »lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás« (azaz nem lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás): olyan, médiaszolgáltató által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatás, amelyben a médiaszolgáltató által összeállított műsorkínálat alapján a felhasználó egyéni kérés alapján, az általa kiválasztott időpontban tekintheti meg a műsorszámokat;
- h) »audiovizuális kereskedelmi közlemény«: olyan hangos vagy néma képek, amelyek célja gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése. Az ilyen képek fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében, vagy önreklámozás céljából kísérik egy műsorszámot, vagy szerepelnek abban. Az audiovizuális kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a televíziós reklám, a támogatás, a televíziós vásárlás és a termékmegjelenítés;
- i) »televíziós reklám«: bármilyen formájú közlemény, amelyet köz- vagy magánvállalkozás vagy természetes személy fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében vagy önreklámozás céljából egy szakma, üzlet, foglalkozás vagy hivatás tekintetében közvetít annak érdekében, hogy fizetés ellenében előmozdítsa áruk vagy szolgáltatások értékesítését, beleértve az ingatlanokat, a jogokat és a kötelezettségeket is;
- j) »burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény«: áruk, szolgáltatások, illetve valamely áru gyártója vagy szolgáltató nyújtója nevének, védjegyének vagy tevékenységének szavakban vagy képekben megfogalmazott, műsorszámokban történő bemutatása, ha ez a bemutatás a médiaszolgáltató szándéka szerint reklámcélokat szolgál, és természetét tekintve félrevezetheti a közönséget. Az ilyen jellegű bemutatást különösen akkor kell szándékosnak tekinteni, ha a fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében nyújtják;
- k) »támogatás«: olyan hozzájárulás, amelyet audiovizuális médiaszolgáltatás nyújtásával vagy audiovizuális alkotások készítésével nem foglalkozó köz- vagy magánvállalkozás vagy természetes személy nyújt audiovizuális médiaszolgáltatások vagy műsorszámok finanszírozására azzal a céllal, hogy népszerűsítse nevét, védjegyét, arculatát, tevékenységét vagy termékeit;
- l) »televíziós vásárlás«: olyan közvetlen ajánlatok, amelyeket fizetés ellenében közvetítenek a közönségnek áruk vagy szolgáltatások értékesítése céljából, beleértve az ingatlanokat, a jogokat és a kötelezettségeket is;
- m) »termékmegjelenítés«: az audiovizuális kereskedelmi közlemény bármely olyan formája, amely terméket, szolgáltatást, ezek védjegyét vagy ezekre való utalást tartalmaz oly módon, hogy az – fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében – egy műsorszámban jelenik meg;
- n) i. »európai alkotások« a következők:
- a tagállamokból származó alkotások,
 - az Európa Tanácsnak a határokat átlépő televíziózásról szóló európai egyezménye részes feleinek számító harmadik európai államokból származó alkotások, amelyek megfelelnek a ii. alpont feltételeinek,
 - a Közösség és harmadik országok között az audiovizuális ágazatra vonatkozóan létrejött megállapodások keretében, koprodukciónban elkészített olyan alkotások, amelyek megfelelnek a vonatkozó megállapodások feltételeinek.
- A második és harmadik francia bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamokból származó alkotásokra ne vonatkozzanak az érintett harmadik országokban megkülönböztető intézkedések.
- ii. Az i. alpont első és második francia bekezdésében említett alkotások elsősorban olyan alkotások, amelyek az ugyanezen francia bekezdésekben említett egy vagy több államban lakóhellyel rendelkező szerzőkkel és munkatársak közreműködésével készültek, feltéve hogy megfelelnek a következő három feltétel egyikének:
- az említett államok közül egyben vagy többen letelepedett egy vagy több producer alkotásai, vagy
 - az alkotások gyártását az említett tagállamok közül egyben vagy többen letelepedett egy vagy több producer felügyeli, és ténylegesen ellenőrzi, vagy
 - az összes koprodukciós költséghez túlnyomó részben az említett államok koproducerei járultak hozzá, és a koprodukciót nem az említett államokon kívül letelepedett egy vagy több producer ellenőrzi.

iii. Azon alkotások, amelyek az i. alpont értelmében nem európai alkotások, de amelyek a tagállamok és harmadik országok között kötött kétoldalú koprodukciós szerződések keretében készültek, európai alkotásoknak tekintendők, feltéve hogy a közösségi koprodúcerek biztosítják a gyártási összköltség többségét, és hogy a gyártást nem a tagállamokon kívül letelepedett egy vagy több producer irányítja.”

3. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatók által közvetített valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatás megfeleljen az adott tagállamban a nagyközönségnek szánt audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó jogrendszer szabályainak.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában egy tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatók a következők:

a) azok, amelyek a (3) bekezdés szerint az adott tagállamban telepedtek le; vagy

b) azok, amelyekre a (4) bekezdés alkalmazandó.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a következő esetekben kell egy médiaszolgáltatót egy tagállamban letelepedettnak tekinteni:

a) a médiaszolgáltató központi ügyvezetésének helye az adott tagállamban található, és az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket abban a tagállamban hozzák;

b) ha a médiaszolgáltató központi ügyvezetésének helye az egyik tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket egy másik tagállamban hozzák, azt abban a tagállamban kell letelepedettnak tekinteni, amelyikben az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenységben közreműködő munkaerő jelentős része működik. Ha az érintett tagállamok mindegyikében működik az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenység folytatásában közreműködő munkaerő jelentős része az említett tagállamok egyikében sem működik, a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnak tekinteni, ahol az adott tagállam joga szerint elsőként megkezdte tevékenységét, feltéve hogy folyamatos és tényleges kapcsolatot tart fenn annak a tagállamnak a gazdaságával;

c) ha egy médiaszolgáltató központi ügyvezetésének helye egy tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos döntéseket egy harmadik országban hozzák, vagy fordítva, azt az érintett tagállamban letelepedettnak kell tekinteni, feltéve hogy az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevé-

kenység folytatásában szerepet játszó munkaerő jelentős része abban a tagállamban működik.

(4) Azokat a médiaszolgáltatókat, amelyekre a (3) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, egy tagállam joghatósága alá tartozónak kell tekinteni a következő esetekben:

a) az adott tagállamban található műholdas feladó-állomást használnak;

b) bár nem használnak az adott tagállamban található műholdas feladó-állomást, a műholdnak az adott tagállam tulajdonában lévő átviteli kapacitását használják.

(5) Ha a (3) és (4) bekezdés szerint nem dönthető el, hogy melyik tagállamnak van joghatósága, az illetékes tagállam az, amelyben a médiaszolgáltató a Szerződés 43–48. cikkének értelmében letelepedett.

(6) Ez az irányelv nem alkalmazandó az olyan, kizárólag harmadik országokban történő vételre szánt audiovizuális médiaszolgáltatásokra, amelyek szokásos fogyasztói eszközökkel közvetlenül vagy közvetve nem foghatók nyilvánosan egy vagy több tagállamban.”

4. A 2a. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják a más tagállamokból származó audiovizuális médiaszolgáltatások vételének szabadságát, és nem korlátozzák a területükön azok továbbközvetítését olyan okokból, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területekre vonatkoznak.”

b) A (2) bekezdés bevezető mondata és a) pontja helyébe a következő lép:

„(2) A tagállamok a televíziós műsorszolgáltatás tekintetében ideiglenesen eltérhetnek az (1) bekezdéstől, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a más tagállamból származó televíziós műsorszolgáltatás kifejezetten, nyilvánvalóan és súlyosan sérti a 22. cikk (1) vagy (2) bekezdését és/vagy a 3b. cikket;”

c) A szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében a tagállamok az általuk hozott intézkedésekkel eltérhetnek az (1) bekezdéstől egy adott szolgáltatás tekintetében, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézkedések:

i. a következő okok egyike miatt szükségesek:

– közrend, különösen a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése, ideértve a kiskorúak védelmét és a faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás és az egyének emberi méltóságának megsértése elleni harcot,

- közegészség-védelem,
- közbiztonság, ideértve a nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekek védelmét,
- a fogyasztók védelme, ideértve a befektetők védelmét is;

ii. egy olyan lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás ellen irányulnak, amely az i. alpontban említett célokat sérti, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti;

iii. az említett célokkal arányosak;

b) a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a büntügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, a tagállam:

- felkérte azon tagállamot, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, hogy intézkedjen, és a tagállam ezt nem tette meg, vagy az intézkedések nem voltak megfelelőek,
- közölte a Bizottsággal és azzal a tagállammal, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, hogy ilyen intézkedést szándékozik tenni.

(5) A tagállamok sürgős esetben eltérhetnek a (4) bekezdés b) pontjában előírt feltételektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és azon tagállamot, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek tekinti.

(6) A tagállam (4) és (5) bekezdésben említett eljáráshoz való lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a közölt intézkedések összeegyeztethetőségét a közösségi joggal. Ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, a Bizottság felkéri a tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedéstől vagy sürgősen szüntesse meg az intézkedést.”

5. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) A tagállamoknak továbbra is jogukban áll előírni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók az ezen irányelv által összehangolt területeken részletesebb vagy szigorúbb szabályoknak feleljenek meg, feltéve hogy e szabályok megfelelnek a közösségi jognak.

(2) Ha a tagállam:

a) gyakorolta az (1) bekezdés szerinti, részletesebb vagy szigorúbb általános közérdekű szabályok elfogadására vonatkozó jogát; és

b) megállapítja, hogy egy másik tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató valamely televíziós műsorszolgáltatását teljes egészében vagy legnagyobb mértékben az ő területére irányítja;

kapcsolatba léphet a műsorszolgáltató tekintetében joghatósággal rendelkező tagállammal annak érdekében, hogy a felmerülő problémákra kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak. Az első tagállamtól érkező megindokolt kérelem kézhezvételét követően a joghatósággal rendelkező tagállam felszólítja a műsorszolgáltatót, hogy tegyen eleget a kérdéses általános közérdekű szabályoknak. A joghatósággal rendelkező tagállam a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül tájékoztatja az első tagállamot az elért eredményekről. Bármelyik tagállam felkérheti a 23a. cikk szerint létrehozott kapcsolattartó bizottságot az eset kivizsgálására.

(3) Ha az első tagállam megállapítja:

a) hogy a (2) bekezdés alkalmazása által elért eredmények nem kielégítőek; és

b) hogy az érintett műsorszolgáltató azért telepedett le a joghatósággal rendelkező tagállamban, hogy kijátsza a szigorúbb szabályokat, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területeken alkalmazandók lennének rá, ha a műsorszolgáltató az első tagállamban telepedett volna le, úgy megfelelő intézkedéseket fogadhat el az érintett műsorszolgáltatóval szemben.

Ezen intézkedéseknek objektíven szükségeseknek kell lenniük, azokat megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni, és arányosnak kell lenniük az elérni kívánt célokkal.

(4) A tagállamok a (3) bekezdés alapján csak akkor hozhatnak intézkedéseket, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a tagállam értesítette a Bizottságot és azt a tagállamot, amelyben a műsorszolgáltató letelepedett, az ilyen intézkedések meghozatalára irányuló szándékáról, és megindokolta megállapítását; és

b) a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedések a közösségi joggal összeegyeztethetőek, és különösen az ezen intézkedéseket hozó tagállamoknak a (2) és (3) bekezdés szerinti megállapításai kellően megalapozottak.

(5) A Bizottság az (4) bekezdés a) pontjában említett értesítéstől számított három hónapon belül határoz. Ha megállapítja, hogy az intézkedések összeegyeztethetetlenek a közösségi joggal, akkor az érintett tagállam tartózkodni köteles a javasolt intézkedések meghozatalától.

(6) A tagállamok jogrendszerük keretei között megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók ténylegesen megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek.

(7) A tagállamok az ezen irányelv által összehangolt területeken a jogrendszerük által lehetővé tett mértékben ösztönzik a nemzeti szintű társ- és/vagy önszabályozási rendszereket. E rendszereket úgy kell kialakítani, hogy azokat a legfontosabb érdekeltek széles körben elfogadják az érintett tagállamokban, és biztosítsák a szabályok tényleges betartását.

(8) A 2000/31/EK irányelv alkalmazandó, amennyiben ezen irányelv másként nem rendelkezik. Abban az esetben, ha a 2000/31/EK irányelv valamely rendelkezése ellentétes ezen irányelv valamely rendelkezésével, ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni, amennyiben ez az irányelv másként nem rendelkezik.”

6. A 3a. cikket el kell hagyni.

7. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„IIa. FEJEZET

Valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásra alkalmazandó rendelkezések

3a. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó audiovizuális médiaszolgáltatók egyszerűen, közvetlenül és folyamatosan hozzáférhetővé teszik a szolgáltatás igénybevevői számára legalább:

- a) a médiaszolgáltató nevét;
- b) a médiaszolgáltató letelepedési helyének postai címét;
- c) a médiaszolgáltatóra vonatkozó részletes adatokat – beleértve a médiaszolgáltató elektronikus postacímét vagy honlapjának címét –, amelyek révén gyorsan létesíthető vele közvetlen és tényleges kapcsolat;
- d) adott esetben a hatáskörrel rendelkező szabályozó vagy felügyeleti szervek megjelölését.

3b. cikk

A tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzanak fajon, nemen, vallási vagy nemzetiségi hovatartozáson alapuló gyűlöletkeltést.

3c. cikk

A tagállamoknak ösztönözniük kell a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókat annak biztosítására, hogy szolgáltatásaikat fokozatosan tegyék hozzáférhetővé a látási vagy hallási fogyatékkal élők számára.

3d. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotást ne közvetítsenek a jogosulttal létrejött megállapodásban kikötött időszakon kívül.

3e. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által közölt audiovizuális kereskedelmi közlemény megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) az audiovizuális kereskedelmi közleménynek, mint olyannak, könnyen felismerhetőnek kell lennie. Tilos a burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény;

b) az audiovizuális kereskedelmi közlemény nem alkalmazhat tudatosan nem észlelhető technikákat;

c) az audiovizuális kereskedelmi közlemény:

- i. nem sértheti az emberi méltóságot;
- ii. nem tartalmazhat, illetve támogathat a nemen, fajai vagy etnikai származáson, nemzetiségen, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultáson alapuló megkülönböztetést;
- iii. nem bátoríthat egészségre vagy biztonságra ártalmas magatartásra;
- iv. nem bátoríthat a környezetvédelem szempontjából nagymértékben káros magatartásra;

d) tilos a cigarettára és más dohánytermékekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény minden formája;

e) az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény nem célozhat kifejezetten kiskorúakat, és nem bátoríthat az ilyen italok mértéktelen fogyasztására;

f) tilos az olyan gyógyászati termékek, illetve gyógykezelések audiovizuális kereskedelmi közleménye, amelyek csak vényre kaphatók abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik;

g) az audiovizuális kereskedelmi közlemény nem okozhatja kiskorúak fizikai vagy erkölcsi romlását. Ennek megfelelően közvetlenül nem buzdíthat kiskorúakat termék vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérbevételére tapasztalatlanságuk vagy hiszékenységük kihasználásával, közvetlenül nem bátoríthat kiskorúakat arra, hogy rábeszéljék szüleiket vagy másokat a reklámozott termék vagy szolgáltatás megvásárlására, nem használhatja ki a kiskorúak szüleik, tanáraik és más személyek iránti különleges bizalmát, és indokolatlanul nem ábrázolhat kiskorút veszélyes helyzetekben.

(2) A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell a médiaszolgáltatókat arra, hogy magatartási kódexeket dolgozzanak ki az olyan élelmiszerekre és italokra vonatkozó, gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt, nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményt illetően, amelyek olyan táplálkozási vagy élettani hatással bíró tápanyagokat és egyéb anyagokat tartalmaznak, különösen zsírt, transz-zsírsavakat, só/nátriumot és cukrokat, amelyeknek túlzott mértékű bevitele a teljes étrendben nem ajánlott.

3f. cikk

(1) A támogatott audiovizuális médiaszolgáltatásoknak vagy műsorszámoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) tartalmuk és – televíziós műsorszolgáltatás esetén – műsorrendjük semmilyen körülmények között nem befolyásolható oly módon, hogy ez hatással legyen a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;

b) nem bátoríthatnak közvetlenül – különösen különleges vásárlásösztönző utalások révén – áru vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérlésére;

c) a nézőket egyértelműen tájékoztatni kell a támogatási megállapodás léteéről. A támogatott műsorszámot a támogató neve, logója és/vagy egyéb, a támogatóra utaló jelzés, például egy vagy több termékére vagy szolgáltatására való utalás vagy ezek megkülönböztető jele feltüntetésével, műsorszámától függően alkalmas módon a műsorszám elején, folyamán és/vagy végén egyértelműen meg kell jelölni.

(2) Audiovizuális médiaszolgáltatásokat vagy műsorszámokat nem támogathat olyan vállalkozás, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék gyártása vagy értékesítése.

(3) A gyógyszerkészítmények gyártásával vagy értékesítésével, valamint a gyógykezeléssel foglalkozó vállalkozás által támogatott audiovizuális médiaszolgáltatások vagy műsorszámok népszerűsíthetik a vállalkozás nevét vagy arculatát, de nem népszerűsíthetnek olyan konkrét gyógyszerkészítményeket vagy gyógykezeléseket, amelyek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik, csak vény ellenében hozzáférhetők.

(4) Hírek és aktuális témákról szóló műsorszámok nem támogathatók. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megtiltják a támogatói logó megjelenítését a gyermekműsorok, a dokumentumfilmek és a vallási műsorok közben.

3g. cikk

(1) Tilos a termék megjelenítés.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha egy tagállam másként nem határoz, a termék megjelenítés megengedett

– a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások, az audiovizuális médiaszolgáltatások céljára készült filmek és sorozatok, a sportműsorok és a könnyű szórazótató műsorszámok esetén, vagy

– ha nem kerül sor fizetésre, hanem csak bizonyos termékeket vagy szolgáltatásokat ingyenesen bocsátanak rendelkezésre, például produkciós kellékeket és díjakat, azért, azok valamely műsorba bekerüljenek.

Az első franciabekezdésben említett eltérés nem vonatkozik a gyermekműsorokra.

A termék megjelenítést tartalmazó műsorszámoknak legalább az összes alábbi követelménynek meg kell felelniük:

a) tartalmuk és televíziós műsorszolgáltatás esetén műsorrendjük semmilyen körülmények között nem befolyásolható oly módon, amely hatással van a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;

b) nem bátoríthatnak közvetlenül – különösen különleges vásárlásösztönző utalások révén – áru vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérlésére;

c) nem adhatnak indokolatlan hangsúlyt a szóban forgó terméknek;

d) a nézőket egyértelműen tájékoztatni kell a termék megjelenítés léteéről. A termék megjelenítést tartalmazó műsorszámot a nézők félrevezetésének elkerülése érdekében a műsorszám elején és végén, valamint amikor a reklámblokkokat követően a műsorszám folytatódik, a megfélelő módon meg kell jelölni.

Kivételes esetekben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy lemondanak a d) pontban meghatározott követelményekről, feltéve, hogy a szóban forgó műsorszámot nem maga a médiaszolgáltató vagy egy azzal kapcsolatban álló társaság készítette vagy rendelte meg.

(3) A műsorszámok semmilyen esetben sem tartalmazhatnak az alábbi termékekre vonatkozó termék megjelenítést:

– dohánytermék, cigaretta vagy más, olyan vállalkozástól származó termék, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék gyártása vagy értékesítése, vagy

– olyan gyógyszerkészítmények, illetve gyógykezelések, amelyek csak vénykötelesek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezései kizárólag ... (*) után készített műsorszámokra alkalmazandók.”.

8. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„Ib. FEJEZET

Kizárólag a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó rendelkezések

3h. cikk

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott olyan lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, csak oly módon legyenek elérhetőek, amely által biztosított, hogy a kiskorúak rendes körülmények között nem láthatják vagy hallhatják az ilyen lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat.

3i. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások, amennyiben lehetséges, az erre alkalmas eszközökkel támogassák európai alkotások előállítását és az ilyen alkotásokhoz való hozzáférést. E támogatás formái közé tartozhat többek között, hogy e szolgáltatások pénzügyi hozzájárulást nyújtanak az európai alkotások előállításához és jogainak megszerzéséhez, vagy ahhoz, hogy az európai alkotások a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás műsorkínálatában nagyobb arányban és/vagy hangsúlyosabb helyen szerepeljenek.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két év.

(2) A tagállamok legkésőbb ...-ig (*), ezt követően pedig négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (1) bekezdés végrehajtásáról.

(3) A Bizottság a tagállamok által benyújtott információk és egy független vizsgálat alapján jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára az (1) bekezdés alkalmazásáról, és ebben figyelembe veszi a piaci és a technológiai fejlődést, valamint a kulturális sokszínűség célját.”.

9. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„Ic. FEJEZET

Kizárólagos jogok és a rövid híradásra vonatkozó rendelkezések a televíziós műsorszolgáltatásban

3j. cikk

(1) Minden tagállam hozhat intézkedést a közösségi joggal összhangban annak biztosítására, hogy a joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatók kizárólagos alapon ne közvetíthessenek az adott tagállam számára társadalmi szempontból kiemelten jelentős eseményeket oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események élőben vagy későbbi közvetítés útján, szabadon hozzáférhető televízióadásban való közvetítésének lehetőségéből. Ha így jár el, az érintett tagállam jegyzéket készít azokról a meghatározott nemzeti vagy nemzeti eseményekről, amelyeket társadalmi szempontból kiemelkedő jelentőségűnek tart. Erről egyértelmű és átlátható módon és megfelelő időben gondoskodik. Ennek során az érintett tagállam azt is meghatározza, hogy az ilyen események teljes vagy részleges élő közvetítésben kerüljenek műsorra, vagy amennyiben ez objektív közérdekű okokból szükséges vagy megfelelő, teljes vagy részleges későbbi közvetítésre kerüljön sor.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően hoztak vagy hozni fognak. Az értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság megvizsgálja, hogy az ilyen intézkedések összeegyeztethetők-e a közösségi joggal, és erről tájékoztatja a többi tagállamot. A Bizottság kikéri a 23a. cikk alapján létrehozott kapcsolattartó bizottság véleményét. A Bizottság a meghozott intézkedéseket haladéktalanul közlésezi továbbá az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és legalább évente egyszer kiadja a tagállamok által hozott intézkedések egységes szerkezetbe foglalt jegyzékét.

(3) A tagállamok jogalkotási kereteiken belül megfelelő eszközökkel gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók ezen irányelv kihirdetésének napját követően az általuk vásárolt kizárólagos jogokat nem gyakorolják oly módon, hogy egy másik tagállamban a közönség jelentős részét megfosztják attól a lehetőségtől, hogy az említett másik tagállam által az (1) és (2) bekezdés szerint megjelölt eseményeket teljes körű vagy részleges élő közvetítés, vagy amennyiben ez objektív közérdekű okokból szükséges vagy megfelelő, teljes vagy részleges későbbi közvetítés útján, szabadon hozzáférhető televízióadásban kövessék, ahogyan azt az (1) bekezdés szerint a másik tagállam meghatározta.

(*) Ezen irányelv elfogadását követő negyedik év végéig.

3k. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a Közösség területén letelepedett valamennyi műsorszolgáltató rövid híradás céljából méltányos, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon hozzáférjen az adott tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató által kizárólagos alapon közvetített, nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekhez.

(2) Ha a hozzáférést igénylő műsorszolgáltatóval megegyező tagállamban letelepedett másik műsorszolgáltató kizárólagos jogokat szerzett a nagy közérdeklődésre számot tartó eseménnyel kapcsolatban, a hozzáférést e műsorszolgáltatótól kell igényelni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy e hozzáférést az által garantálják, hogy a műsorszolgáltatók a közvetítő műsorszolgáltató jeléből szabadon választhassanak ki rövid részleteket, és e műsorszolgáltatók kötelesek legalább a forrást megjelölni, kivéve ha ez gyakorlati okokból nem lehetséges.

(4) A (3) bekezdés alternatívájaként a tagállamok olyan egyenértékű rendszert hozhatnak létre, amely a hozzáférést valamely egyéb, méltányos, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon biztosítja.

(5) A rövid részletek kizárólag általános hírműsorok céljára használhatók fel, és lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban csak akkor használhatók fel, ha ugyanazon médiaszolgáltató ugyanazt a műsorszámot időben késleltetve nyújtja.

(6) Az (1)–(5) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok jogrendszerükkel és joggyakorlatukkal összhangban biztosítják az ilyen rövid részletek rendelkezésre bocsátási módjainak és feltételeinek meghatározását, különösen bármilyen ellentételezési megállapodás, a rövid részletek maximális hossza, valamint azok közvetítésének időbeli korlátai tekintetében. Ha ellentételezést írnak elő, annak összege nem haladhatja meg a hozzáférés biztosítása során közvetlenül felmerülő többletköltségek összegét.”.

10. A 4. cikk (1) bekezdésében „a 6. cikk értelmében” szöveg-részt el kell hagyni.

11. A 6. és 7. cikket el kell hagyni.

12. A IV. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„Televíziós reklám és televíziós vásárlás”.

13. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

(1) A televíziós reklámnak és a televíziós vásárlásnak azonnal felismerhetőnek és a szerkesztői tartalomtól megkülönböztethetőnek kell lennie. Az új reklámtechnikák használatának sérelme nélkül a televíziós reklámnak és a televíziós vásárlásnak a műsorszám többi részétől képi és/vagy hangszerekkel és/vagy szünetekkel kellően elhatárolva kell megjelennie.

(2) Elkülönített reklám- és televíziós vásárlási bejátszások – ide nem értve a sportesemények közvetítésében megjelenőket – kivételesen alkalmazhatók.”

14. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a műsorszámba beiktatott televíziós reklám vagy televíziós vásárlás – figyelembe véve a műsorszámban a természetes szüneteket, a műsor időtartamát és természetét – ne sértse a műsorszám egységét, valamint a jogosultak jogait.

(2) A televíziós célra készült filmek (a fikciós és nemfikciós sorozatok valamint a dokumentumműsorok kivételével), a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a hírműsorok közvetítése televíziós reklámmal és/vagy televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább harminc perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg. A gyermekműsorok közvetítése reklámmal és/vagy televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább harminc perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg, feltéve, hogy a műsor szám műsorrend szerinti időtartama a harminc percet meghaladja. A vallási szertartások nem szakíthatók meg televíziós reklámmal vagy televíziós vásárlással.”

15. A 12. és 13. cikket el kell hagyni.

16. A 14. cikk (1) bekezdését el kell hagyni.

17. A 16. és 17. cikket el kell hagyni.

18. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

(1) A televíziós reklámbejátszások és a televíziós vásárlási bejátszások aránya egész órától egész óráig tartó időtartamon belül nem haladhatja meg a 20 %-ot.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a műsorszolgáltató által saját műsorszámairól vagy a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó termékekről szóló hirdetésekre, a támogatói közleményekre vonatkozó hirdetésekre és a termékmegjelenítésre.”

19. A 18a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18a. cikk

A televíziós vásárlási műsorablakok – amelyeknek megszakítás nélküli időtartama legalább tizenöt perc – e minőségét képi és hangszközök segítségével egyértelműen jelezni kell.”

20. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések a kizárólag reklámozásra és televíziós vásárlásra szolgáló televíziós csatornákra, valamint a kizárólag önreklámozásra szolgáló televíziós csatornákra értelemszerűen alkalmazandók. Ezekre a csatornákra nem alkalmazandó a III. fejezet, valamint a 11. cikk és a 18. cikk.”

21. A 19a. cikket el kell hagyni.

22. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A 3. cikk sérelme nélkül a tagállamok a közösségi jog kellő figyelembevételével a 11. cikk (2) bekezdésében és a 18. cikkben meghatározott feltételektől eltérő más feltételeket határozhatnak meg a kizárólagosan nemzeti területre szánt televíziós műsorszolgáltatások tekintetében, amelyek a nyilvánosság számára sem közvetlenül, sem közvetve nem foghatók egy vagy több másik tagállamban.”

23. Az V. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„A kiskorúak védelme a televíziós műsorszolgáltatásban”.

24. A 22a. és 22b. cikket el kell hagyni.

25. Az VI. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„Válaszadás joga a televíziós műsorszolgáltatásban”.

26. A 23a. cikk (2) bekezdése e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) megkönnyíti az audiovizuális médiaszolgáltatásokat érintő szabályozási tevékenységek helyzetéről és fejlődéséről szóló információcserét a tagállamok és a Bizottság között, figyelembe véve a Közösség audiovizuális politikáját, valamint a technológia területén elért fejlődést;”

27. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„VIb. FEJEZET

A tagállami szabályozó szervek közötti együttműködés

23b. cikk

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy – különösen a hatáskörrel rendelkező független szabályozó szerveiken keresztül – egymás és a Bizottság rendelkezésére bocsássák mindazokat az információkat, amelyek ezen irányelv, különösen a 2., a 2a. és a 3. cikk rendelkezéseinek alkalmazásához szükségesek.”

28. A 25. és 25a. cikket el kell hagyni.

29. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Legkésőbb ...-ig (*) és azt követően háromévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról, és szükség esetén, különösen a jelentést megelőző időszakban bekövetkezett technológiai fejlődésre, az ágazat versenyképességére és a médiatudatosság minden egyes tagállamban elért szintjére figyelemmel további javaslatokat tesz az irányelvnek az audiovizuális médiaszolgáltatások területén tapasztalt fejlődéshez való hozzáigazítására.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított négy év.

Ennek a jelentésnek értékelnie kell a gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt televíziós reklámok kérdését is, és különösen azt, hogy az ebben az irányelvben foglalt mennyiségi és minőségi szabályok biztosítják-e a szükséges védelmi szintet.”.

2. cikk

A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről”) ⁽¹⁾ a következőképpen módosul:

– „Az e rendelet 3. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó irányelvek és rendeletek listája” című melléklet 4. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„4. A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatási irányelv) ⁽²⁾: 3h. és 3i. cikk és 10–20. cikk. A legutóbb ...-i 2007/.../EK irányelvvel módosított irányelv ^(*).”

(*) HL L ...”.

3. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ...-ig ^(*) megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o. A 2005/29/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő két évvel.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2005. december 13-án elfogadta javaslatát.

Az Európai Parlament a 2006. december 11–14-i plenáris ülésén elfogadta az első olvasatot követő véleményét.

A Bizottság 2007. március 29-én módosított javaslatot fogadott el.

A Tanács 2007. október 15-én a Szerződés 251. cikkének megfelelően elfogadta közös álláspontját.

Munkája során a Tanács figyelembe vette az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága 2006. szeptember 13-án, illetve 2006. október 11-én elfogadott véleményét is.

II. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

A közös álláspont – az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló közös nyilatkozat 16–18. pontjában előírtak szerint – a Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti informális kapcsolatfelvétel eredményét tükrözi.

Jóllehet a Bizottság eredeti javaslatához képest a közös álláspont mind szerkezetileg, mind tartalmában tartalmaz néhány jelentős változtatást, a Bizottság által javasolt alapmegközelítés, valamint a javaslatában foglalt valamennyi főbb elem megmaradt. A legjelentősebb változtatásokat az alábbi A. és B. szakasz tartalmazza.

A. SZERKEZETI VÁLTOZTATÁSOK

A Bizottság új, kétszintű jogszabály-szerkezetet javasolt, amely egy valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásra alkalmazandó szabályokból álló magot és egy kizárólag a televíziós műsorszórásra vonatkozó kiegészítő réteget foglalna magában. A közös álláspont megtartja ezt az alapelgondolást, de jelentős szerkezeti változásokat vezet be (új fejezetek beillesztésével és bizonyos cikkek átrendezésével) annak biztosítása érdekében, hogy a valamennyi szolgáltatóra alkalmazandó kötelezettségek elkülönüljenek azoktól, amelyek csak a lekérhető szolgáltatásokra alkalmazandók, ezek pedig elkülönülnek a kizárólag a televíziós műsorszórásra alkalmazandóktól. Ezek a szerkezeti változások nagymértékben javítják a szöveg olvashatóságát és jogi egyértelműségét.

B. TARTALMI VÁLTOZTATÁSOK

i. *Hatály (1. cikk, a)–e) pont, 3. cikk (8) bekezdés⁽¹⁾, (2), (13), (14), (16)–(25) preambulumbekézdés)*

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 2., 15., 16., 18., 213., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 41., 51., 57., 66., 67., 68., 205., 77., 79., 92.

A közös álláspont pontosítja a Bizottság által javasolt irányelv hatályának kiterjesztését. Az ennek hátterében rejlő alapelvet a (16)–(25) preambulumbekézdés fejt ki. A bizottsági javaslatához képest ezzel kapcsolatban a legjelentősebb mértékű változtatás a „műsorok” fogalmának bevezetése, miközben a „szerkesztői felelősség” fogalma ugyancsak nagyobb nyomatékot kapott. A közös álláspont célja az is, hogy jogi egyértelműséget teremtsen az irányelv más törvényi eszközökkel – különösen a 2000/31/EK irányelvvel (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) – való viszonyával kapcsolatban.

⁽¹⁾ A számozás az irányelv által módosított 89/552/EGK irányelv számozását követi.

ii. Joghatóság és a szolgáltatások szabad mozgása (2., 2a. és 3. cikk, (27)–(35) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 10., 14., 29., 30., 32., 33., 34., 35., 80., 81., 82., 199., 84., 85., 220., 221., 222., 89., 90.

A közös álláspont támogatja a Bizottság alapvető megközelítését, vagyis hogy a joghatóságot továbbra is a szolgáltató székhelye alapján kell megállapítani (a származási ország elve), de úgy véli, szükség van az olyan esetek kezelésére alkalmas mechanizmusra, amikor a televíziós műsorszolgáltatás teljes egészében vagy javarészt a műsorszolgáltató telephelyétől eltérő tagállam felé irányul. A közös állásfoglalás szövege (3. cikk) továbbfejleszti a Bizottság által javasolt mechanizmust, bevezetve egy első, „együttműködési” szakaszt, amelyben az érintett tagállamok egymás között kölcsönösen elfogadható megoldásokat keresnek, ezt követi egy második szakasz, amelyben egyes pontosan meghatározott esetekben kötelező intézkedéseket hozhatnak. A második szakasz – amelyhez számos feltételt magában foglaló közösségi eljárás kapcsolódik – a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlatát igyekszik a másodlagos jogba beépíteni.

A szolgáltatások szabad mozgásának ehhez kapcsolódó kérdésével és az ettől az elvtől eltérő intézkedésekkel kapcsolatban a közös állásfoglalás 2a. cikke megtartja a törvényi *status quó*t. A lekérhető szolgáltatások tekintetében az eltérések feltételei és eljárásai – számos közpolitikai okból, beleértve a kiskorúak védelmének szükségességét – pontosan ugyanazok, mint az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31/EK irányelv esetében.

iii. Társ- és önszabályozás (3. cikk (7) bekezdése és (36) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 36., 37., 78., 91.

A közös állásfoglalás – beemelve a 3. cikk (7) bekezdésébe a tagállamok azon kötelezettségét, hogy a jogrendszerük által megengedett mértékben ösztönözzék a társ- és önszabályozó rendszereket – elismeri az efféle „puha jogszabályok” fontos szerepét.

iv. Termékmegjelenítés (1. cikk m) pont, 3g. cikk, (60)–(63) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 56., 219., 61., 62., 72., 75., 76., 227., 133.

A közös állásfoglalás rögzíti azt az elvet, hogy a termékmegjelenítés tilos minden, az irányelv átültetésének határidejét követően készített műsor esetében. Mindazonáltal bizonyos feltételek mellett mentesség biztosított bizonyos műsортípusok (filmek, sorozatok, sport- és könnyű szórakoztató műsorok) esetében. Ezek a mentességek automatikusan érvényesek, hacsak a tagállam nem kíván lemondani azokról. Beillesztésre került az a követelmény is, hogy a termékmegjelenítést jelöljék meg, amikor a műsor egy reklámszünet után folytatódik, míg a (63) preambulumbekzdésben említésre kerül a „tematikus megjelenítés” sajátos esete.

v. A reklámozásra – beleértve a gyermekeknek szánt reklámokra – vonatkozó egyéb rendelkezések (1. cikk h)–l) pont, 3e., 3f., 10., 11., 18a., 19., 20 cikk, (26), (52), (54)–(59) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 28., 58., 59., 70., 71., 73., 74., 110., 189., 200., 112., 113., 114., 115., 116., 117., 225., 226., 120., 121., 122., 123., 124., 125., 134., 138., 228., 208., 202., 229., 143., 144.

A közös álláspont lényegében a bizottsági javaslat elgondolását követi, amennyiben az audiovizuális kereskedelmi kommunikációra vonatkozó „kvalitatív” szabályok egy magját valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásra alkalmazzák, míg a „kvantitatív” szabályok, amelyek csak a televíziós műsorszolgáltatásra vonatkoznak, a meglévő irányelv szabályaihoz képest egyszerűsödtek és a korszerűsödtek egy olyan szabályozási környezet kialakítása érdekében, amelyben a szabadon fogható műsorszolgáltató modell továbbra is versenyezni tud az előfizetéses televíziós csatornákkal.

A közös álláspont további védelmet biztosít a gyermekek számára. A 3e. cikk (2) bekezdése értelmében a tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönöznie kell az egészségtelen ételek gyermekekét célzó reklámozására vonatkozó magatartáskódex kidolgozását, míg a 11. cikk (2) bekezdése a műsormegszakításokra vonatkozóan szigorúbb kvantitatív szabályokat ír elő a gyermekműsorok esetében.

vi. Rövid híradás (3k. cikk, (38)–(40) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 21., 218., 223., 224., 207., 97., 98.

A Bizottság olyan rendelkezést javasolt, amely biztosítja a műsorszolgáltatók számára a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekhez a rövid híradás céljából való hozzáférés biztosítását célzó nemzeti rendszerek diszkriminációmentes alkalmazását. A közös állásfoglalás szövege ambiciózusabb, amennyiben a tagállamokat kötelezi ilyen rendszer létrehozására, így gyakorlatilag egy közösségi szintű jogot teremtve. A szöveg harmonizálja e jog alapvető szempontjait, míg alkalmazásának részletes módozataira és feltételeire vonatkozóan a döntést – a szubszidiaritás elvével összhangban – a tagállamokra bízta.

vii. Szabályozó hatóságok (23b. cikk, (65) és (66) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 13., 63., 147., 148., 149.

E kérdésben a közös álláspont szövege az Európai Parlament és a Tanács kényes kompromisszumát tükrözi. A kompromisszum lényegét az együttműködéssel és az információcserével foglalkozó 23b. cikk tartalmazza.

viii. Kiskorúak védelme (3h. cikk, (44)–(47) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 46., 47., 100., 101., 103., 14., 105., 145., 146.

A közös álláspont – miközben változatlanul hagyja a televíziós műsorszórásra vonatkozó jelenlegi rendelkezéseket –, új kötelezettséget illeszt be a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében. A kötelezettség a kiskorúak védelmét célozza annak biztosítása által, hogy rendes körülmények között ne tudjanak hozzáférni olyan szolgáltatásokhoz, amelyek komolyan veszélyeztetnék testi, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket. A preambulumbekzdések szűrőrendszereket és PIN-kódokat említenek példaként az alkalmazható intézkedésekre. A preambulumbekzdések felhívják a figyelmet a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló, 2006. december 20-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra is.

ix. Európai alkotások (3i. cikk és (48)–(50) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 49., 214., 52., 53., 108., 109., 137., 150.

A közös álláspont változatlanul hagyja a televíziós műsorszórásra vonatkozó meglévő irányelv rendelkezéseit, jóllehet a (49) preambulumbekzdés a „független producerek” tekintetében emlékeztet az előző felülvizsgálat (97/36/EK irányelv) (31) preambulumbekzdésére. A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében azonban a médiaszolgáltatókra az az új kötelezettség hárul, hogy mozdítsák elő európai alkotások gyártását és az azokhoz való hozzáférést.

x. Fogyatékkal élő személyek hozzáférése a szolgáltatásokhoz (3c. cikk)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 43., 65., 135.

A közös állásfoglalás kötelezi a tagállamokat, hogy ösztönözzék a szolgáltatókat annak biztosítására, hogy szolgáltatásaikat fokozatosan hozzáférhetővé tegyék a látási vagy hallási fogyatékkal élők számára.

xi. Médiaműveltség (26. cikk, (37) preambulumbekzdés)

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 5., 8., 39., 45., 54., 93., 150.

A (37) preambulumbekzdés nyomatékosítja a médiaműveltség alapvető szerepét, és emlékeztet az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i ajánlására, amely fontos tartalmakat hordoz a médiaműveltségre vonatkozóan. A 26. cikk értelmében a Bizottság most felkérést kap arra, hogy jelentéstíli kötelezettsége részeként, és az irányelv elfogadására irányuló jövőbeli javaslatokról történő döntéskor különös figyelmet fordítson a médiaműveltség szintjeire a tagállamokban.

xii. **A választás joga ((53) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 55., 136.

A televíziós műsorszórásra vonatkozó jelenlegi kötelezettségek (23. cikk) változatlanok maradnak. Az (53) preambulumbekzdés kifejti, hogy a választás joga jogorvoslatként is alkalmazható az on-line környezet esetében, és emlékeztet a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a választás jogáról szóló ajánlásra.

III. **ÖSSZEGZÉS**

A közös állásfoglalás, amely az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti informális tárgyalások eredménye, megtartja a Bizottság által az audiovizuális szektor szabályozásának a piaci és technológiai változásokhoz való hozzáigazítása érdekében tett javaslatának megközelítését és jogi felépítését. Fontos pontosításokra került sor az irányelv hatályára, valamint a joghatósággal foglalkozó rendelkezésekre vonatkozóan, és számos egyéb fontos kiigazítás történt, beleértve olyan kényes kérdéseket is, mint a termék megjelenítés, a reklám (különösen a gyermekeknek szánt reklám), a rövid híradás céljait szolgáló kivonatok, szabályozó hatóságok és a fogyatékkal élő személyek hozzáférése a szolgáltatásokhoz.

19/2007/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. november 8-án elfogadva

a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló, ...-i 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2007/C 307 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére, valamint 55. és 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A közösségi postai szolgáltatások fejlesztéséről szóló, 1994. február 7-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁴⁾ szerint a közösségi postaügyi politika egyik fő célkitűzése a postai piacnak a verseny előtti fokozatos, ellenőrzött megnyitása az egyetemes szolgáltatás nyújtásának további garanciája mellett.
- (2) A közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ létrehozta a postai ágazat közösségi szintű szabályozási keretrendszerét; így többek között rendelkezik az egyetemes szolgáltatás garantálásáról és ennek érdekében a tagállamok által az egyetemes szolgáltatójuk (szolgáltatóik) számára fenntartható szolgáltatásokról – amelyek körét fokozatosan és progresszív módon csökkenteni kell –, és megszabja a piacnak a verseny előtti további megnyitására vonatkozó ütemtervet annak érdekében, hogy a postai szolgáltatások terén létrejőjön a belső piac.
- (3) A Szerződés 16. cikke felhívja a figyelmet az általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatásoknak az Európai Unió közös értékrendjében elfoglalt helyére, valamint a

társadalmi és területi kohézió előmozdításában játszott szerepére. Megállapítja, hogy ügyelni kell arra, hogy ezek a szolgáltatások olyan elvek alapján és feltételek mellett működjenek, amelyek lehetővé teszik rendeltetésük teljesítését.

- (4) Az általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatások pozitív szerepét a 2005. októberi, 219. sz. speciális Eurobarométer-felmérés is hangsúlyozta, amely szerint – a megkérdezettek 77 %-ának pozitív válasza alapján – a postai szolgáltatások a felhasználók által az EU egészében a legnagyobbra értékelt általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatások.
- (5) A postai szolgáltatások – mint a kommunikáció és az információcsere lényeges eszközei – olyan létfontosságú szerepet töltenek be, amely hozzájárul az Unión belüli társadalmi, gazdasági és területi kohézióval kapcsolatos célkitűzések eléréséhez. A postai hálózatok olyan fontos területi és társadalmi dimenzióval rendelkeznek, amely lehetővé teszi az alapvető helyi szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférést.
- (6) A postai szolgáltatások területén az intézkedéseket úgy kell megtervezni, hogy a Közösségnek a Szerződés 2. cikkében foglalt feladatai szerinti célkitűzések – vagyis a Közösség egészében a gazdasági tevékenységek harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődése, a foglalkoztatottság és a szociális védelem magas szintje, a fenntartható és inflációt nem gerjesztő növekedés, a gazdasági teljesítmények nagyfokú versenyképessége és konvergenciája, az életszínvonal és életminőség emelése, valamint a tagállamok közötti gazdasági és társadalmi kohézió és szolidaritás – megvalósulhassanak.
- (7) Az európai postai piacok az elmúlt években a technológiai fejlődés és a deregulációból eredő fokozott verseny által előidézett drámai változáson mentek keresztül. A globalizáció következtében alapvető fontosságú a proaktív és a fejlődést támogató megközelítés kialakítása annak érdekében, hogy az Unió polgárai részesüljenek ezen változás előnyeiből.
- (8) A lisszaboni stratégia félidős felülvizsgálatára vonatkozó, 2005. március 22–23-i következtetéseiben az Európai Tanács ismételten hangsúlyozta a belső piac megvalósításának jelentőségét a növekedés serkentése, valamint több és jobb munkahely teremtése szempontjából, és megerősítette az általános gazdasági érdeket képviselő, hatékony szolgáltatásoknak egy versenyképes és dinamikus gazdaságban betöltött fontos szerepét. Ezek a következtetések továbbra is érvényesek a postai szolgáltatásokra, amelyek a kommunikáció, a kereskedelem, valamint a társadalmi és területi kohézió lényeges eszközeit jelentik.

⁽¹⁾ HL C 168., 2007.7.20., 74. o.

⁽²⁾ HL C 197., 2007.8.24., 37. o. Nem kötelező konzultációt követően adott vélemény.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. július 11-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a 2007. november 8-i tanácsi közös állásfoglalás és az Európai Parlament ...-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL C 48., 1994.2.16., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

- (9) Az Európai Parlament 2006. február 2-i állásfoglalása a postai irányelv alkalmazásáról⁽¹⁾ hangsúlyozta a hatékony postai szolgáltatások társadalmi és gazdasági jelentőségét, és a lisszaboni stratégia keretében betöltött fontos szerepüket, jelezve, hogy az eddig tett reformintézkedések lényeges pozitív fejleményeket eredményeztek a postai ágazatban: így jobb minőséget, nagyobb hatékonyságot és a felhasználókra való jobb odafigyelést. Az Európai Parlament állásfoglalásában felkérte a Bizottságot, hogy – tekintettel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek vonatkozásában időnként érzékelhetően eltérő tagállami fejleményekre – előretekintő tanulmánya elkészítésekor különösen a nyújtott egyetemes szolgáltatás minőségére és jövőbeli finanszírozására összpontosítson, és e tanulmány keretében tegyen javaslatot az egyetemes szolgáltatás fogalmának, körének és megfelelő finanszírozásának meghatározására.
- (10) A 97/67/EK irányelvvel összhangban előretekintő tanulmány készült, amely minden egyes tagállam vonatkozásában felmérte, hogy a közösségi postai szolgáltatások belső piaca 2009-ben bekövetkező teljes körű megvalósítása milyen hatással lesz az egyetemes szolgáltatásra. A Bizottság szintén alaposan megvizsgálta a Közösség postai ágazatát, tanulmányokat készített az ágazatban végbemenő gazdasági, társadalmi és műszaki fejleményekről, és széleskörű egyeztetéseket folytatott az érdekelt felekkel.
- (11) Az előretekintő tanulmány megállapítja, hogy az alapvető cél, vagyis a 97/67/EK irányelvvel összhangban a tagállamok által meghatározott minőségi előírásoknak megfelelő egyetemes szolgáltatás fenntartható nyújtásának biztosítása 2009-re az egész Közösségben elérhető anélkül, hogy fenntartott szolgáltatásokra szükség volna.
- (12) A postai piacoknak a verseny előtti, egyre nagyobb mértékben való fokozatos megnyitása az egyetemes szolgáltatók számára elegendő időt biztosított ahhoz, hogy megvalósítsák a piaci feltételek közötti hosszú távú életképességük biztosításához szükséges korszerűsítési és szerkezetátalakítási intézkedéseket, a tagállamok számára pedig lehetővé tette, hogy szabályozási rendszerüket a nyitottabb környezethez igazítsák. A tagállamok számára rendelkezésre áll továbbá az átültetési határidőig fennmaradó idő, valamint a valós verseny kialakulásához szükséges jelentős időtartam arra, hogy szükség esetén folytassák az egyetemes szolgáltatók korszerűsítését és átalakítását.
- (13) Az előretekintő tanulmány rámutat arra, hogy az egyetemes szolgáltatás finanszírozására többé nem lehet előnyben részesített megoldás a fenntartott szolgáltatás. Ez a felmérés figyelembe veszi a Közösség és a tagállamok érdekeit a belső piac megvalósulását illetően, valamint megjeleníti a piacnyitásban rejlő gazdasági és foglalkoztatási növekedés lehetőségét, mindamellet tekintettel van a valamennyi felhasználó számára elérhető hatékony szolgáltatás biztosítására. Ezért helyénvaló a postai szolgáltatások belső piacának megvalósítására kitűzött céldatumot megerősíteni.
- (14) A postai ágazaton belüli változásokat számos hajtóerő irányítja, mindenekelőtt a kereslet és a felhasználók változó igényei, a szervezeti változások, az automatizálás és az új technológiák bevezetése, az elektronikus kommunikációs eszközökre való áttérés és a piac megnyitása. A versenyképesség, az új fogyasztói követelményeknek való megfelelés, valamint új finanszírozási források biztosítása érdekében a postai szolgáltatók tevékenységeiket elektronikus üzleti szolgáltatások vagy egyéb információs társadalmi szolgáltatások nyújtása révén bővíthetik.
- (15) A postai szolgáltatókat – beleértve a kijelölt egyetemes szolgáltatókat is – a hagyományos postai szolgáltatásoktól eltérő új versenykihívások (például a digitalizálás és az elektronikus kommunikáció) a hatékonyság növelésére ösztönzik, amely önmagában is hozzá fog járulni a versenyképesség jelentős javulásához.
- (16) A piac teljes megnyitása következtében várható, hogy a postai piacok mérete összességében megnő. Ez további hozzájárulást jelent majd a fenntartható és minőségi foglalkoztatás fenntartásához az egyetemes szolgáltatóknál, valamint új munkahelyek teremtéséhez más piaci szereplőknél, az új belépőknel és a kapcsolódó gazdasági ágazatokban. Ezen irányelv nem érinti a tagállamoknak a postai ágazatban a foglalkoztatási feltételek szabályozására vonatkozó hatáskörét, ami ugyanakkor nem vezethet tisztességtelen versenyhez. A postai piac megnyitásának előkészítésekor kellően figyelembe kell venni a társadalmi szempontokat.
- (17) A szállítás önmagában nem tekintendő postai szolgáltatásnak. Az olyan címzett reklámküldemények, amelyek kizárólag hirdetést, üzletszerzési vagy reklámanyagot, és a címzett nevén, címén és azonosítószámán kívül azonos üzenetet tartalmaznak, levélküldeménynek tekinthetők.
- (18) A megnövekedett versenyképesség lehetővé fogja tenni továbbá a postai ágazat és az alternatív kommunikációs módszerek integrációját, valamint az egyre nagyobb követelményeket támaztó felhasználók számára nyújtott szolgáltatások minőségének javítását.
- (19) A vidéki postai hálózatok – többek között a hegyvidéki térségekben és a szigeteken – fontos szerepet játszanak a vállalkozásoknak a nemzeti/globális gazdaságba való integrálásában, valamint szociális és foglalkoztatási szempontból a társadalmi kohézió fenntartásában. A távol eső régiókban található vidéki postai hozzáférési pontok továbbá az új elektronikus kommunikációs szolgáltatásokhoz való hozzáférés fontos infrastrukturális hálózatát képezhetik.
- (20) A szomszédos kommunikációs piacok fejleményei különféle hatásokat fejtettek ki a Közösség különböző régióiban, és népesség-szegmenseiben, valamint befolyásolták a postai szolgáltatások használatát. A területi és társadalmi kohéziót azonban fenn kell tartani, és figyelembe véve, hogy a tagállamok a 97/67/EK irányelvben biztosított rugalmasság jegyében egyes szolgáltatási jellemzőket a helyi keresletnek való megfelelés érdekében megváltoztathatnak, célszerű teljes mértékben fenntartani az egyetemes szolgáltatásra és annak minőségére

(1) HL C 288 E., 2006.11.25., 77. o.

vonatkozó, a 97/67/EK irányelvben foglalt követelményeket. Helyénvalónak tűnik a meglévő gyakorlattal összhangban pontosítani, hogy a tagállamoknak kizárólag a hét olyan munkanapján kell biztosítaniuk a küldemények gyűjtését és kézbesítését, amelyek a nemzeti jog értelmében nem számítanak munkaszüneti napnak. Annak biztosítására, hogy a piac megnyitása továbbra is minden felhasználó, és különösen a fogyasztók, valamint a kis- és középvállalkozások számára előnyös legyen, a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük és felügyelniük kell a piaci fejleményeket. A tagállamoknak a 97/67/EK irányelv értelmében rendelkezésre álló megfelelő szabályozási intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a felhasználók továbbra is az igényeiket kielégítő módon férhessenek hozzá a postai szolgáltatásokhoz, adott esetben az ugyanazon a hozzáférési ponton elérhető szolgáltatások minimális számának, valamint különösen annak garantálásával, hogy a vidéki és távol eső régiókban a postai szolgáltatásokhoz való hozzáférési pontok megfelelő sűrűségben helyezkedjenek el.

- (21) Az egyetemes szolgáltatás elvben garantálja, hogy minden munkanapon egy alkalommal megtörténjen a postai küldemények begyűjtése és minden természetes vagy jogi személy otthonába vagy telephelyére való kézbesítése, még a távol eső vagy ritkán lakott területeken is.
- (22) A magas színvonalú postai szolgáltatások nyújtása jelentős mértékben hozzájárul a társadalmi és területi kohézió megvalósításához. Különösen az e-kereskedelem kínál új lehetőségeket a távol eső és ritkán lakott területek számára a gazdasági életben való részvételre, amelynek a jó minőségű postai szolgáltatások nyújtása fontos előfeltételét jelenti.
- (23) A 97/67/EK irányelv előnyben részesítette azt a megoldást, hogy az egyetemes szolgáltatást a kijelölt egyetemes szolgáltatók nyújtsák. A tagállamok előírhatják az egyetemes szolgáltatásnak a teljes nemzeti területen való nyújtását. A nagyobb verseny és választék következtében a belső piacon a postai szolgáltatások szabad nyújtásának biztosításához a tagállamoknak további rugalmasságra van szükségük, hogy az egyetemes szolgáltatáshoz való hozzáférés garantálásához a leghatékonyabb és legmegfelelőbb mechanizmust meghatározzák, tiszteletben tartva az objektivitást, az átláthatóságot, a megkülönböztetésmentességet, az arányosságot és a lehető legkisebb mértékű piactorzítás elveit. A tagállamok ehhez a következők valamelyikét, vagy azok kombinációját alkalmazhatják: az egyetemes szolgáltatás piaci erők révén való nyújtása, egy vagy több vállalkozás kijelölése az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek nyújtására vagy különböző területek ellátására, illetve az egyetemes szolgáltatások közbeszerzés révén való biztosítása.

Abban az esetben, ha valamely tagállam úgy határoz, hogy az egyetemes szolgáltatás vagy az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek nyújtására egy vagy több vállalkozást jelöl ki, biztosítani kell, hogy az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó minőségi követelmények átlátható és arányos módon kerüljenek meghatározásra. Amennyiben valamely tagállam egynél több vállalkozást jelöl ki, biztosítani kell, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek között ne legyen átfedés.

- (24) Fontos, hogy a felhasználók teljes körű tájékoztatást kapjanak a nyújtott egyetemes szolgáltatásokról, valamint

hogy a postai szolgáltatók tisztában legyenek az egyetemes szolgáltató(k) jogaival és kötelezettségeivel. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a felhasználók továbbra is teljes körű tájékoztatást kapjanak az egyes nyújtott szolgáltatások jellemzőiről és hozzáférhetőségéről. A tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi ilyen információ rendelkezésre állását. A tagállamok számára biztosított fokozott rugalmassággal összhangban ugyanakkor az egyetemes szolgáltatás nyújtásának az egyetemes szolgáltató(k) kijelölésétől eltérő módon történő biztosítása érdekében célszerű a tagállamok számára megfelelő rugalmasságot biztosítani annak eldöntésére, hogy ezt az információt miként bocsátják a nyilvánosság rendelkezésére.

- (25) Az elkészült tanulmányokra figyelemmel, és a postai szolgáltatások belső piacában rejlő lehetőségek teljes kibontakoztatásának céljából helyénvaló megszüntetni a fennmaradt szolgáltatásnak és a különleges jogoknak, mint az egyetemes szolgáltatás finanszírozását biztosító egyik módnak a használatát.
- (26) Az egyetemes szolgáltatás fennmaradó nettó költségeinek külső finanszírozására még szükség lehet néhány tagállam esetében. Ezért célszerű tisztázni az egyetemes szolgáltatás finanszírozására – a szükséges mértékben és megfelelően indokolt esetben – rendelkezésre álló lehetőségeket, meghagyva a tagállamoknak az alkalmazandó finanszírozási mechanizmusok megválasztásának lehetőségét. E lehetőségek között szerepelnek a közbeszerzési eljárások – beleértve a közbeszerzési irányelvekben meghatározott versenypárbeszédet vagy az előzetes versenyztetéssel vagy előzetes versenyztetés nélkül történő tárgyalásos eljárást –, valamint, ha az egyetemes szolgáltatás kötelezettségei nettó költséggel járnak és méltánytalan terhet jelentenek a kijelölt egyetemes szolgáltató számára, az állami kompenzáció, továbbá a szolgáltatók és/vagy a felhasználók között átlátható módon, kompenzációs alapba befizetett hozzájárulások révén megvalósított költségmegosztás. A tagállamok ezek mellett a közösségi jog által biztosított egyéb finanszírozási lehetőségekkel is élhetnek, amennyiben ez összhangban van a Szerződéssel, például szükség esetén dönthetnek úgy, hogy az egyetemes szolgáltató(k) egyéb, az egyetemes szolgáltatásokon kívüli tevékenységeiből származó haszna részben vagy egészben az egyetemes szolgáltatás nettó költségeinek fedezésére fordítandó. A Szerződésnek az állami támogatásra vonatkozó szabályai – ebben az összefüggésben többek között a konkrét értesítési követelmények – tagállami betartására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül, a tagállamok értesíthetik a Bizottságot az egyetemes szolgáltatás nettó költségeinek fedezésére alkalmazott finanszírozási mechanizmusokról, amelyeknek szerepelniük kell a Bizottság által az Európai Parlament és a Tanács részére benyújtott, a 97/67/EK irányelv alkalmazásáról szóló rendszeres jelentésekben.

- (27) A postai szolgáltatók az egyetemes szolgáltatás finanszírozásához való hozzájárulásra kötelezhetők, amennyiben kompenzációs alap létrehozásáról rendelkeztek. Annak megállapításához, hogy mely vállalkozások kötelezhetők a kompenzációs alaphoz való hozzájárulásra, a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az ilyen vállalkozások által nyújtott szolgáltatások a felhasználó szemszögéből az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó

szolgáltatásoknak tekinthetők-e, mivel az egyetemes szolgáltatásokkal kellő mértékben felcserélhetőnek bizonyulnak, figyelembe véve a szolgáltatások jellegzetességeit, ezen belül a többletértéket képviselő jellemzőket, valamint rendeltetésüket és az árképzést. E szolgáltatásoknak nem kell szükségképpen rendelkezniük az egyetemes szolgáltatás minden vonásával, amilyen például a napi kézbesítés vagy a teljes körű országos lefedettség.

- (28) Az arányosság elvének való megfelelés érdekében a tagállamokban az egyetemes szolgáltatás nyújtásának költségeihez az e vállalkozásoktól követelt hozzájárulás mértékének megállapításakor a tagállamoknak átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumokat kell alkalmazniuk, mint például a vállalkozásnak az adott tagállamban az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó tevékenységekben vállalt részesedése. A tagállamok azoktól a szolgáltatóktól, amelyek kötelesek hozzájárulást fizetni a kompenzációs alapba, megkövetelhetik a megfelelő számviteli elkülönítés bevezetését az alap működése érdekében.
- (29) A 97/67/EK irányelvben jelenleg is meghatározott átláthatóság, megkülönböztetés-mentesség és arányosság elvét továbbra is alkalmazni kell minden finanszírozási mechanizmusra, és az ezen a területen hozott döntéseknek átlátható, objektív és ellenőrizhető kritériumokon kell alapulniuk. Különösen az egyetemes szolgáltatás nyújtásának nettó költségét – a nemzeti szabályozhatóság felügyelete mellett – úgy kell kiszámítani, mint egy kijelölt egyetemes szolgáltató egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel együttjáró és egyetemes szolgáltatási kötelezettség nélkül jelentkező nettó költségeinek különbségét. A számítások figyelembe kell venni minden egyéb lényeges elemet is, így az egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt postai szolgáltató tekintetében keletkező bármilyen piaci előnyt, az ésszerű nyereséghez való jogot és a költséghatékonyági ösztönzőket.
- (30) Abban az esetben, ha a tagállamok úgy határoznak, hogy nemzeti területükön további vagy kiegészítő, az ezen irányelvben meghatározott egyetemes szolgáltatási kötelezettségekhez kapcsolódó szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokat tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, mint például nyugdíj- és postai utalványok vidéki területeken való kézbesítését, akkor e szolgáltatásokra nem vonatkozhat olyan kompenzációs mechanizmus, amely meghatározott vállalkozások hozzájárulását követeli meg. Adott esetben a tagállamok a Szerződés állami támogatásra vonatkozó szabályaival összhangban finanszírozást nyújthatnak ezen további vagy kiegészítő szolgáltatásokhoz. Az egyetemes szolgáltató(k) kivételével az engedélyek nem köthetők az ilyen kiegészítő szolgáltatások nyújtásának kötelezettségéhez.
- (31) Azon tagállamok számára, amelyek a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások verseny számára való további megnyitása tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. június 10-i 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálybalépését követően csatlakoztak az Unióhoz, és amelyek postai piacuknak az irányelvhez való gördülékeny hozzáigazítása tekintetében különös nehézségekkel szembesültek abból kifolyólag, hogy a postai reform folyamatába annak kései szak-

szában kapcsolódtak be, továbbá egyes olyan tagállamok számára, amelyek kis népességgel és korlátozott földrajzi kiterjedéssel rendelkeznek, a postai szolgáltatások szempontjából sajátos jellemzőkkel bírnak, vagy különösen bonyolult topográfiával, igen jelentős számú szigettel rendelkeznek, célszerű biztosítani – a Bizottság felé történő értesítésre is figyelemmel – az irányelv végrehajtásának egy meghatározott időtartamra történő elhalasztásának lehetőségét annak érdekében, hogy egyes szolgáltatásokat továbbra is fenntarthatassanak az egyetemes szolgáltató(ik) számára. Ezen lehetőség kivételes jellegére figyelemmel – e meghatározott időszakokra és a szolgáltatások meghatározott körére – célszerű lehetővé tenni a piacukat már teljes mértékben megnyitott tagállamok számára, hogy a más tagállamokban működő monopóliumok számára területükön megtagadják a szolgáltatási engedély megadását.

- (32) A Bizottságnak segítséget kell nyújtania a tagállamok részére ezen irányelv végrehajtásának különböző vonatkozásai tekintetében, beleértve a nettó költségek kiszámítását is. Ezenkívül a nemzeti szabályozhatóságok közötti további együttműködésnek az erre a területre vonatkozó referenciaértékek és iránymutatás kialakításában hozzá kell járulnia ezen irányelv összehangolt alkalmazásához.
- (33) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy indokolt esetben és a célkitűzésekkel arányos mértékben továbbra is éljenek az általános és az egyedi engedélyek megadásával. Amint azonban a 97/67/EK irányelv alkalmazásáról szóló harmadik bizottsági jelentés kiemelte, a belső piacon a szolgáltatásnyújtás indokolatlan akadályainak csökkentése érdekében szükségesnek tűnik a bevezethető feltételek további harmonizációja. Ezzel összefüggésben a tagállamok lehetővé tehetik például, hogy a postai szolgáltató vagy szolgáltatási kötelezettséget vállaljon, vagy járuljon hozzá egy másik szolgáltatónál az adott szolgáltatás nyújtásakor felmerülő költségek kiegyenlítéséhez, de a továbbiakban nem szabhatnak ki egyidejűleg kötelezettséget a költségmegosztási mechanizmushoz való hozzájárulásra és az egyetemes szolgáltatás nyújtására vagy az ugyanazt a célt szolgáló minőségi követelmények betartására. Célszerű tisztázni azt is, hogy néhány, az általános engedélyezéssel kapcsolatos rendelkezés nem alkalmazandó a kijelölt egyetemes szolgáltatókra.
- (34) Olyan környezetben, ahol az egyetemes szolgáltatás területén több postai vállalkozás is nyújt szolgáltatásokat, célszerű megkövetelni, hogy valamennyi tagállam mérje fel, nem érdemes-e a postai infrastruktúra egyes elemeit, vagy bizonyos, rendszerint egyetemes szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat hozzáférhetővé tenni más, hasonló szolgáltatásokat nyújtó piaci szereplők számára, a valódi verseny előmozdítása és/vagy valamennyi felhasználó védelme érdekében a postai szolgáltatások általános minőségének biztosítása révén. Amennyiben több olyan egyetemes szolgáltató létezik, amely regionális postai hálózattal rendelkezik, a tagállamoknak fel kell mérniük és – szükség esetén – biztosítaniuk kell ezek együttműködési képességét a postai kérdések gyors szállítása előtti akadályok elhárítása érdekében. Mivel ezeknek az elemeknek vagy szolgáltatásoknak a jogi vagy piaci

(¹) HLL 176., 2002.7.5., 21. o.

- helyzete a különböző tagállamokban eltérő, célszerű a tagállamoktól mindössze annyit megkövetelni, hogy jól megalapozott döntést hozzanak a szabályozás szükségességéről, mértékéről és módjáról, beleértve adott esetben a költségmegosztás szabályozását is. Ez a rendelkezés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a postai hálózathoz való átlátható és megkülönböztetéstől mentes hozzáférés biztosítására irányuló intézkedéseket fogadjanak el.
- (35) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a postai szolgáltatók a személyes adatoknak a 97/67/EK irányelv szerinti feldolgozásakor alkalmazzák a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi és nemzeti rendelkezéseket, különösen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglaltakat.
- (36) Ezen irányelv rendelkezései nem érintik az egyetemes szolgáltatás nyújtásának megszervezésére vonatkozó kisajátítási feltételekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.
- (37) Tekintettel a postai szolgáltatásoknak a vakok és gyengénlátók életében betöltött jelentőségére, célszerű megerősíteni, hogy a piacnyitás nem akadályozhatja azt, hogy az egyetemes szolgáltatók továbbra is nyújtsák a tagállamok által az alkalmazandó nemzetközi kötelezettségekkel összhangban a vakok és gyengénlátók számára bevezetett ingyenes szolgáltatásokat.
- (38) Egy igazi versenykörnyezetben mind az egyetemes szolgáltatás pénzügyi egyensúlya, mind a piaci torzulások korlátozása szempontjából fontos, hogy az árak a szokásos kereskedelmi feltételeket és költségeket tükrözzék, és ettől az elvtől csak akkor szabad eltérni, ha az a közérdeket szolgálja. E cél érdekében a tagállamok továbbra is fenntarthatják az egységes díjakat a darabonkénti díjszabású küldeményekre, amely a fogyasztók – többek között a kis- és középvállalkozások – által leggyakrabban igénybe vett szolgáltatás. A tagállamok fenntarthatják az egyes egyéb postai küldeményekre – például hírlapokra és könyvekre – vonatkozó egységes díjakat is, ha azok olyan általános közérdeket szolgálnak, mint például a kultúrához való hozzáférés, vagy a demokratikus társadalomban való részvétel (sajtószabadság) vagy a regionális és a társadalmi kohézió biztosítása.
- (39) A felhasználók mindegyike – beleértve a vállalkozásokat, a tömeges küldeményeket feladókat és a különböző felhasználóktól származó küldeményeket összegyűjtőket is – számára történő szolgáltatásnyújtás tekintetében az egyetemes szolgáltatók részére nagyobb árképzési rugalmasság biztosítható a költségalapúság elvével összhangban. A díjak megállapításánál figyelembe kell venni az egyedi postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és szétosztása tekintetében minden lehetséges szolgáltatást magában foglaló standard szolgáltatáshoz képest elmaradó költségeket.
- (40) Tekintettel azokra a nemzeti sajátosságokra, amelyek kihatnak a mindenkori egyetemes szolgáltató működésének az igazi versenykörnyezetben való szabályozására, célszerű a tagállamokra bízni annak eldöntését, hogy a keresztmogatásokat hogyan lehet a leghatékonyabban felügyelni.
- (41) Az igazi verseny piacra való áttérésre tekintettel, valamint annak megakadályozása érdekében, hogy a keresztmogatások hátrányosan érintsék a versenyt, célszerű továbbra is megkövetelni a tagállamoktól, hogy az egyetemes szolgáltatók számára írják elő az elkülönített és átlátható elszámolás készítését, a szükséges kiigazításokkal.
- Ez a kötelezettség a nemzeti szabályozóhatóságok, a versenyhatóságok és a Bizottság számára biztosítja az egyetemes szolgáltatással kapcsolatos döntésekhez és a valódi verseny kialakulásáig a tisztességes piaci feltételek figyelemmel kíséréséhez szükséges információkat. A nemzeti szabályozóhatóságok közötti – az erre a területre vonatkozó referenciaértékek és iránymutatások kialakításában történő – további együttműködésnek hozzá kell járulnia e szabályok összehangolt alkalmazásához.
- Az elkülönített és átlátható elszámolásnak a tagállamok és nemzeti szabályozóhatóságaik számára megfelelő részletességű számviteli információt kell adnia ahhoz, hogy
- az egyetemes szolgáltatásra vonatkozóan döntéseket fogadjanak el,
 - azt kiinduló adatként használják fel annak megállapítására, hogy az előírt egyetemes szolgáltatási kötelezettségek az egyetemes szolgáltatóra nézve nettó költséggel járnak-e és méltánytalan pénzügyi terhet jelentenek-e,
 - biztosítsák, hogy az egyetemes szolgáltatásra alkalmazott díjak megfeleljenek az ezen irányelvben foglalt díjazási elveknek,
 - biztosítsák az ezen irányelvben foglalt, a végdíjakra vonatkozó elveknek való megfelelést, és
 - a valódi verseny kialakulásáig figyelemmel kísérik a tisztességes piaci feltételeket.
- (42) A más szolgáltatási területeken fennálló szabályoknak megfelelően és a fogyasztók védelmének javítása érdekében a panasztételi eljárásokra vonatkozó alapvető elvek alkalmazását célszerű az egyetemes szolgáltatókon kívüli szolgáltatókra is kiterjeszteni. A panaszkezelési eljárások hatékonyságának növelése szempontjából célszerű a peren kívüli rendezési lehetőségek használatának ösztönzése, összhangban a fogyasztói jogviták peren kívüli rendezéséért felelős szervekre alkalmazandó elvekről szóló, 1998. március 30-i 98/257/EK bizottsági ajánlással ⁽²⁾ és a fogyasztói jogviták megegyezésen alapuló megoldásában részt vevő, peren kívüli testületekre vonatkozó elvekről szóló, 2001. április 4-i 2001/310/EK

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 115., 1998.4.17., 31. o.

bizottsági ajánlással ⁽¹⁾). A fogyasztók érdekeit szolgálna a piaci szereplők közötti, az infrastruktúra és a szolgáltatások bizonyos elemeihez való hozzáféréstől és a nemzeti szabályozóhatóságok és fogyasztóvédelmi szervezetek közötti együttműködés követelményéből eredő fokozott együttműködési képesség is.

A szolgáltatások igénybe vevőinek a postai küldemények ellopásához, elvesztéséhez vagy megsérüléséhez kapcsolódó érdekvédelme céljából a tagállamoknak – indokolt esetben – díj-visszatérítési és/vagy kártérítési rendszert kell bevezetniük.

- (43) A 97/67/EK irányelv előírja, hogy bizonyos intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (44) Az 1999/468/EK határozatot a 2006/512/EK határozat módosította, amely bevezette az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást azon általános hatályú intézkedések elfogadására vonatkozóan, amelyek a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárás alapján elfogadott alap-jogiaktusok nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve néhány ilyen elem törlését vagy a jogi aktus új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését.
- (45) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy intézkedéseket fogadjon el a szolgáltatás minőségére vonatkozó szabályoknak a technikai fejlődéshez vagy a piac alakulásához, valamint a külső szervek által végzett független teljesítményellenőrzés szabványosított feltételeihez való jövőbeni hozzáigazítása tekintetében. Mivel a fenti intézkedések általános hatályúak, valamint ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására, és ezen irányelvnek új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, ezeket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (46) A Bizottságot a 97/67/EK irányelvvel összhangban segítő bizottságnak nyomon kell követnie a tagállamokban nyújtott egyetemes szolgáltatások nyújtásának alakulását.
- (47) A nemzeti szabályozóhatóságok szerepe valószínűleg döntő fontosságú marad, különösen azokban a tagállamokban, ahol a versenyre való áttérés még nem fejeződött be. A szabályozási és az üzemeltetési funkciók különválasztásának elvével összhangban a tagállamoknak garantálniuk kell a nemzeti szabályozóhatóságok függetlenségét, ezáltal biztosítva döntéseik pártatlanságát. A függetlenség e követelménye nem érinti a tagállamok intézményi autonómiáját és alkotmányos kötelezettségeit, ahogy a tagállamokban fennálló tulajdoni rendre vonat-

kozó, a Szerződés 295. cikkében megállapított semlegeségi elvet sem. A nemzeti szabályozóhatóságok számára feladataik teljesítéséhez meg kell adni minden szükséges erőforrást: emberi erőforrást, szakértelmet és pénzügyi eszközöket.

- (48) Mivel a szabályozási funkciókat gyakran különféle nemzeti szervek látják el, célszerű átláthatóságot teremteni a feladatok kiosztásában, és az ágazati szabályozásért, a versenyszabályok alkalmazásával megbízott és a fogyasztóvédelmi kérdésekkel foglalkozó illetékes szervektől célszerű megkövetelni, hogy működjenek együtt feladataik eredményes ellátása érdekében.
- (49) Bármelyik fél számára, akire vonatkozóan egy nemzeti szabályozóhatóság döntést hozott, lehetővé kell tenni, hogy egy, az adott hatóságtól független szervhez fellebbezzon. Ez a testület lehet bíróság. Ez a jogorvoslati eljárás nem sérti a nemzeti igazságszolgáltatási rendszeren belüli hatáskör-megosztást és a jogi, illetve természetes személyek nemzeti jog szerinti jogait. A jogbiztonság és piaci biztonság garantálásához rendelkezni kell az ilyen eljárások lezárulásáig a nemzeti szabályozóhatóságok döntéseinek ideiglenes érvényéről.
- (50) A nemzeti szabályozóhatóságoknak a 96/67/EK irányelv szerinti feladataik végzése során szükség esetén együtt kell működniük a többi tagállam szabályozási szerveivel és a Bizottsággal. Ez elősegíti a postai szolgáltatások belső piacának fejlődését, és szolgálja az az irányelvben foglalt rendelkezések következetes alkalmazását az összes tagállamban, különösen azokon a területeken, ahol a közösségi jogot végrehajtó nemzeti jog a nemzeti szabályozóhatóságok számára mérlegelési jogkört ad a vonatkozó szabályok alkalmazásában. Ez az együttműködés többek között a Bizottságot az ezen irányelvvel összhangban segítő bizottságban, vagy az európai szabályozóhatóságokat összefogó csoportban valósulhat meg. A tagállamoknak kell eldönteniük, hogy az irányelv alkalmazásában mely testületek a nemzeti szabályozóhatóságok.
- (51) A nemzeti szabályozóhatóságoknak tájékoztatást kell kapniuk a piaci szereplőktől ahhoz, hogy feladataikat eredményesen végezhessék el. A tájékoztatáskérésnek arányosnak kell lennie, és nem róhat aránytalan terhet a vállalkozásokra. Szükséges lehet, hogy a Bizottság is gyűjtsön ilyen információkat a közösségi jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez. Az információ címzettjének biztosítania kell azok bizalmas, a hatályos szabályoknak megfelelő kezelését.
- (52) Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a postai szolgáltatások belső piacának fejlődésével kapcsolatos tájékoztatása érdekében a Bizottság rendszeresen jelentés nyújt be ezekhez az intézményekhez a 97/67/EK irányelv alkalmazásáról.

⁽¹⁾ HLL 109., 2001.4.19., 56. o.

⁽²⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

- (53) Ez az irányelv nem érinti a munkajogot, azaz a foglalkoztatási feltételekre, a munkafeltételekre, köztük a munkaegészségügyi és munkabiztonsági feltételekre, valamint a munkaadók és a munkavállalók közötti kapcsolatokra vonatkozó, a tagállamok által a közösségi joggal összhangban lévő nemzeti jognak megfelelően alkalmazott jogszabályi vagy szerződéses előírásokat. Ez az irányelv nem érinti továbbá a tagállamok szociális biztonsággal kapcsolatos jogszabályait sem. A tagállamok – szükség esetén – az átláthatóság és az arányosság alapelveinek megfelelően megjeleníthetik a munkafeltételeket engedélyezési eljárásaikban.
- (54) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vidéki és ritkán lakott területeken élő felhasználók igényeinek megfelelő számú hozzáférési pont létesüljön. A tagállamoknak ezeken a területeken biztosítaniuk kell a hozzáférési pontok kellő sűrűségét az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítése érdekében.
- (55) A postai ágazat szabályozási keretrendszerének megőrzése céljából a 97/67/EK irányelvben előírt hatályvesztési időpontot törölni kell. Az ezen irányelv által nem módosított rendelkezéseket továbbra is alkalmazni kell. A tagállamok által a végrehajtási időszakban továbbra is fenntartható szolgáltatások a 97/67/EK irányelvben meghatározott szolgáltatások.
- (56) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közösségi postai szolgáltatások belső piacának megteremtését, az egyetemes szolgáltatások egységes szintjének biztosítását minden felhasználó számára, és a postai szolgáltatások szabályozására vonatkozó összehangolt elveknek a megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv nagyságrendje és hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (57) Ezért a 97/67/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (58) Ez az irányelv összhangban van a szolgáltatásokra vonatkozó egyéb közösségi eszközökkel. Ha ezen irányelv rendelkezései más közösségi jogi aktus rendelkezésével kerülnek összeütközésbe, különösen a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel⁽¹⁾, a postai ágazatra ezen irányelv rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni és teljes mértékben alkalmazni.
- (59) Ez az irányelv nem érinti a Szerződésnek a versenyre és a szolgáltatások nyújtásának szabadságára vonatkozó szabályai alkalmazását. Amennyiben az egyetemes szolgáltatások finanszírozásának mechanizmusai keretében sor kerül a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatásra, ez az irányelv

nem érinti a tagállamoknak a Szerződés állami támogatásra vonatkozó rendelkezéseinek betartására vonatkozó kötelezettségét.

- (60) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat arra ösztönzik, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 97/67/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ez az irányelv közös szabályokat állapít meg a következők vonatkozásában:

- a postai szolgáltatások nyújtásának feltételei,
- a Közösségen belüli egyetemes postai szolgáltatások nyújtása,
- az egyetemes szolgáltatások olyan feltételek melletti finanszírozása, amelyek biztosítják az ilyen szolgáltatások folyamatos nyújtását,
- az egyetemes szolgáltatás díjmegállapítási elvei és elszámolásának átláthatósága,
- az egyetemes szolgáltatás minőségi előírásainak meghatározása és egy olyan rendszer felállítása, amely biztosítja ezeknek az előírásoknak a teljesítését,
- a műszaki szabványok harmonizálása,
- független nemzeti szabályozóhatóságok létrehozása.”;

2. a 2. cikk az alábbiak szerint módosul:

- a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. postai szolgáltatások: olyan szolgáltatások, amelyek postai küldemények gyűjtését, feldolgozását, szállítást és szétosztását foglalják magukban;”;

- b) az alábbi ponttal egészül ki:

„1a) postai szolgáltató: olyan vállalkozás, amely a postai szolgáltatások közül egyet vagy többet nyújt;”;

- c) a 2. pontban a „nyilvános postai hálózat” szövegrész helyébe „postai hálózat” lép;

- d) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. hozzáférési pontok: fizikai eszközök, beleértve a közönség számára a közforgalmi útvonalon vagy a postai szolgáltató(k) helyiségeiben biztosított levélgyűjtő szekrényeket, ahol a feladók a postai hálózatban postai küldeményeket helyezhetnek el;”;

⁽¹⁾ HLL 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

e) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. gyűjtés: a postai küldeményeknek a postai szolgáltató általi összegyűjtése;”;

f) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. postai küldemény: abban a végleges formában megcímezett küldemény, amelyben a postai szolgáltatónak azt továbbítania kell. A levélküldeményeken kívül ilyen küldemények lehetnek például a könyvek, a katalógusok, a hírlapok, a folyóiratok és a kereskedelmi értéket képviselő vagy nem képviselő árut tartalmazó postai csomagok;”;

g) a 8. pontot el kell hagyni;

h) a 12. pontot el kell hagyni;

i) a 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. egyetemes szolgáltató: köz- vagy magán postai szolgáltató, amely egyetemes postai szolgáltatásokat vagy azok egy részét nyújtja egy tagállamban, és amelynek személyét a 4. cikkkel összhangban a Bizottságnak bejelentettek;”;

j) a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. engedélyezés: minden olyan engedély – az alábbiakban meghatározottak szerinti »általános engedély« vagy »egyedi engedély« formájában –, amely a postai ágazatra jellemző jogokat és kötelezettségeket rögzíti, és lehetővé teszi a postai szolgáltatók számára, hogy postai szolgáltatásokat nyújtsanak és hálózatokat létesítsenek és/vagy működtessenek ilyen szolgáltatások nyújtásához:

– »általános engedély«: olyan engedély – függetlenül attól, hogy annak szabályozása csoportos engedéllyel vagy jogszabály alapján történik, és függetlenül attól, hogy az ilyen szabályozáshoz szükséges-e bejegyzési vagy bejelentési eljárás –, amely nem írja elő az érintett postai szolgáltató számára, hogy az engedélyből fakadó jogok gyakorlása előtt a nemzeti szabályozóhatóság egyértelmű határozatát beszerezze,

– »egyedi engedély«: olyan engedély, amelyet valamely nemzeti szabályozóhatóság bocsát ki, és amely valamely postai szolgáltatónak konkrét jogokat ad, vagy amely – adott esetben – a vállalkozás tevékenységét az általános engedélyt kiegészítő külön kötelezettségeknek veti alá, ahol szükséges, amikor is a postai szolgáltató mindaddig nem jogosult jogainak gyakorlására, amíg a nemzeti szabályozóhatóságtól a határozatot meg nem kapta;”;

k) a 17. pont helyébe a következő szöveg lép:

„17. felhasználó: bármely természetes vagy jogi személy, aki a postai szolgáltatást feladóként vagy címzettként igénybe veszi;”;

l) a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„19. alapvető követelmények: olyan általános, nem gazdasági okok, amelyek egy tagállamot arra késztethetnek, hogy a postai szolgáltatások ellátására feltételeket szabjon. Ezek az okok a levéltitok, a hálózat biztonsága veszélyes áruk szállítása esetén, a foglalkoztatási feltételek tiszteletben tartása, a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel megállapított és/vagy – a közösségi és nemzeti jognak megfelelően – a nemzeti szociális partnerek közötti tárgyalás eredményeként létrejött kollektív szerződésekben meghatározott szociális biztonsági rendszerek tiszteletben tartása, valamint – indokolt esetben – adatvédelmi, környezetvédelmi és területrendezési okok. Az adatvédelembe tartozhat a személyes adatok védelme, a továbbított vagy tárolt adatokkal kapcsolatos titoktartás és a magánélet védelme;”;

m) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„20. darabonkénti díjszabás szerint nyújtott szolgáltatások: olyan postai szolgáltatások, amelyek díját az egyetemes szolgáltató(k) az egyedi postai küldeményekre vonatkozó általános szerződési feltételekben állapítják meg;”;

3. a 3. cikk az alábbiak szerint módosul:

a) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő lép:

„(3) A tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy – a kivételesnek tartott körülmények vagy földrajzi helyzet kivételével – a hét legalább öt munkanapján garantálják az egyetemes szolgáltatást és hogy az legalább a következőket foglalja magában:

– egyszeri gyűjtés,

– egyszeri házhoz kézbesítés bármely természetes vagy jogi személy lakásába vagy helyiségeibe vagy – ettől eltérve, a nemzeti szabályozóhatóság szabad mérlegelése szerinti feltételek mellett – a megfelelő létesítményekbe.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A nemzeti szabályozóhatóságok a postai csomagok vonatkozásában az egyetemes szolgáltatás terjedelmének tömeghatárát bármely, 20 kilogrammot meg nem haladó tömegre felemlhetik, és az ilyen csomagok háztól házig történő kézbesítésére vonatkozóan külön szabályokat állapíthatnak meg.

A postai csomagok egy adott tagállam által meghatározott egyetemes szolgáltatási körének tömeghatárától függetlenül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a más tagállamból érkező és legfeljebb 20 kilogramm tömegű postai csomagokat területükön kézbesítsék.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A szóban forgó postai küldemények legkisebb és legnagyobb méretei az Egyetemes Postaegyesület által elfogadott vonatkozó rendelkezésekben meghatározott méretek.”;

4. a 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Az egyes tagállamok gondoskodnak arról, hogy az egyetemes szolgáltatás biztosított legyen, és értesítik a Bizottságot az e kötelezettség teljesítése érdekében tett intézkedésekről. A 21. cikkben említett bizottságot tájékoztatni kell a tagállamok által az egyetemes szolgáltatás nyújtásának biztosítása érdekében hozott intézkedésekről.

(2) A tagállamok egyetemes szolgáltatóként egy vagy több vállalkozást kijelölhetnek annak érdekében, hogy az egyetemes szolgáltatás a tagállam területének egészére kiterjedjen. A tagállamok az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek nyújtására és/vagy a tagállam területe különböző részeinek lefedésére különböző vállalkozásokat is kijelölhetnek. Ebben az esetben a közösségi joggal összhangban meg kell határozni az ezekre a vállalkozásokra vonatkozó kötelezettségeket és jogokat, és ezeket a kötelezettségeket és jogokat közzé kell tenni. A tagállamok különösen intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az egyetemes szolgáltatásokkal való megbízás átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos elveken alapuljon, ezáltal garantálva az egyetemes szolgáltatásnyújtás folyamatosságát, figyelembe véve annak a társadalmi és területi kohézióiban játszott fontos szerepét.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az általuk kijelölt egyetemes szolgáltató(k) személyéről. Az egyetemes szolgáltató kijelölését időszakos felülvizsgálatnak kell alávetni, és azt az e cikkben meghatározott feltételek és elvek alapján kell megvizsgálni. A tagállamoknak azonban gondoskodniuk kell arról, hogy e kijelölés megfelelő időtartamú legyen a befektetések megtérüléséhez.”;

5. az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem zárják ki azokat az intézkedéseket, amelyeket a tagállamok a Szerződés – különösen annak 30. és 46. cikke – által elismert közérdekre vonatkozó követelményeknek megfelelően tesznek, többek között a közérkölc, a közbiztonság – beleértve a bűnügyekben folytatott nyomozást is – és a közrend tekintetében.”;

6. a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy a felhasználók és a postai szolgáltatók rendszeresen megfelelően részletes és naprakész tájékoztatást kapjanak az egyetemes szolgáltató(k)tól a kínált egyetemes szolgáltatás sajátos jellemzőiről, különös tekintettel az ezen szolgáltatásokhoz való hozzáférés általános feltételeire, valamint az árakra és a minőségi előírások szintjére. Ezeket az információkat megfelelő módon közzé kell tenni.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az első bekezdéssel összhangban közzéteendő tájékoztatás nyilvánosságra hozásának módjáról.”;

7. a 3. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyetemes szolgáltatások finanszírozása”;

8. a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A tagállamok nem adhatnak vagy tarthatnak fenn a postai szolgáltatások bevezetésére és nyújtására vonatkozó kizárólagos vagy különleges jogokat. A tagállamok a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott eszközök közül egy vagy több felhasználásával vagy a Szerződéssel összhangban lévő egyéb módon finanszírozhatják az egyetemes szolgáltatások nyújtását.

(2) A tagállamok az egyetemes szolgáltatások nyújtását az alkalmazandó közbeszerzési szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban álló közbeszerzési eljárás – többek között a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) meghatározott verseny párbeszéd vagy előzetes versenyztetéssel vagy előzetes versenyztetés nélkül történő tárgyalásos eljárás – keretében is biztosíthatják.

(3) Amennyiben egy tagállam azt állapítja meg, hogy az ezen irányelv szerinti egyetemes szolgáltatási kötelezettségek az I. melléklet figyelembevételével kiszámított nettó költséget vonnak maguk után, és méltánytalan pénzügyi terhet jelentenek az egyetemes szolgáltató(k) számára, a következőket vezetheti be:

a) egy, az érintett vállalkozás(ok) állami alapokból történő kompenzálására szolgáló mechanizmust; vagy

b) egy, az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek nettó költségeinek a szolgáltatók és/vagy a felhasználók közötti megosztására szolgáló mechanizmust.

(4) Ha a (3) bekezdés b) pontjával összhangban a nettó költségek megosztására kerül sor, a tagállamok létrehozhatnak egy, a szolgáltatók és/vagy a felhasználók által fizetett díjakból finanszírozott kompenzációs alapot, amelyet a kedvezményezettől vagy kedvezményezettektől független testület kezel. A tagállamok a 9. cikk (2) bekezdése alapján az engedély megadásakor feltételül szabhatják az alaphoz való pénzügyi hozzájárulást vagy egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítését. Az egyetemes szolgáltató(k) 3. cikkben említett egyetemes szolgáltatási kötelezettségei finanszírozhatók ilyen módon.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kompenzációs alap létrehozásakor, valamint a (3) és (4) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulások szintjének meghatározásakor az átláthatóság, a megkülönböztetés-mentesség és az arányosság elvét tiszteletben tartják. A (3) és (4) bekezdéssel összhangban hozott döntéseknek objektív és ellenőrizhető kritériumokon kell alapulniuk és azokat nyilvánosságra kell hozni.

(*) HL L 134., 2004.4.30., 1. o. A legutóbb a 2006/97/EK tanácsi irányelvvvel (HL L 363., 2006.12.20., 107. o.) módosított irányelv”.

9. a 4. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„A postai szolgáltatások nyújtására és a postai hálózathoz való hozzáférésre vonatkozó feltételek”;

10. a 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

(1) Az egyetemes szolgáltatások körén kívül eső szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapvető követelményeknek való megfelelés biztosításához szükséges mértékig általános engedélyeket vezethetnek be.

(2) Az egyetemes szolgáltatások körébe tartozó szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapvető követelményeknek való megfelelés biztosításához és az egyetemes szolgáltatásnyújtás biztosításához szükséges mértékű engedélyezési eljárásokat vezethetnek be, beleértve az egyedi engedélyeket is.

Az engedély megadása:

- egyetemes szolgáltatási kötelezettségektől tehető függővé,
- szükséges és indokolt esetben, az adott szolgáltatások minőségére, rendelkezésre állására és teljesítésére vonatkozó követelményeket szabhat,
- adott esetben a 7. cikkben említett költségmegosztási mechanizmusokhoz való pénzügyi hozzájárulási kötelezettségtől tehető függővé, amennyiben az egyetemes szolgáltatás nyújtása nettó költséget von maga után és méltánytalan pénzügyi terhet jelent a 4. cikknek megfelelően kijelölt egyetemes szolgáltató(k) számára,
- adott esetben a 22. cikkben említett nemzeti szabályozóhatóság működési költségeihez való pénzügyi hozzájárulásra kötelezhet,
- adott esetben a nemzeti jogszabályokban meghatározott munkafeltételek betartásától tehető függővé vagy arra kötelezhet.

Az első francia bekezdésben és a 3. cikkben említett kötelezettségeket és követelményeket kizárólag a kijelölt egyetemes szolgáltatók tekintetében lehet megszabni.

A 4. cikknek megfelelően kijelölt egyetemes szolgáltató(k) esetétől eltekintve az engedélyekre a következő szabályok vonatkoznak:

- számuk nem korlátozható,
- az egyetemes szolgáltatás ugyanazon elemei vagy a tagállam területének ugyanazon részei tekintetében az engedélyek nem szabhatnak meg egyidejűleg egyetemes szolgáltatási kötelezettséget és a költségmegosztási mechanizmushoz való pénzügyi hozzájárulási kötelezettséget,
- nem köthetők olyan feltételhez, amely más, nem ágazatspecifikus nemzeti jogszabály értelmében alkalmazandó a vállalkozásra,
- nem írhatnak elő az ezen irányelv szerinti kötelezettségek teljesítéséhez szükséges technikai vagy működési feltételeken kívül más feltételeket.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett eljárásoknak, kötelezettségeknek és követelményeknek átláthatónak, hozzáférhetőnek, megkülönböztetéstől mentesnek, arányosnak, pontosnak és egyértelműnek kell lenniük, azokat előre nyilvánosságra kell hozni, és objektív kritériumokon kell alapulniuk. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az engedély egészben vagy részben történő megtagadásának vagy visszavonásának okait a kérelmezővel közöljék, és számára jogorvoslatot biztosítsanak.”;

11. a 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata és a Szerződés 47. cikkének (2) bekezdése, 55. és 95. cikke alapján eljárva meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek a 9. cikkben említett, a postai szolgáltatásoknak a nyilvánosság részére kereskedelmi alapokon történő nyújtására vonatkozó eljárások harmonizációjához szükségesek.”;

12. a 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata és a Szerződés 47. cikkének (2) bekezdése, 55. és 95. cikke alapján eljárva meghozza azokat a szükséges harmonizációs intézkedéseket, amelyek szükségesek annak biztosítására, hogy a felhasználók és a postai szolgáltatók a postai hálózathoz átlátható és megkülönböztetéstől mentes feltételekkel férjenek hozzá.”;

13. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Amennyiben a felhasználók érdekeinek védelme és/vagy az eredményes verseny előmozdítása megköveteli, valamint a nemzeti feltételekre és a nemzeti jogszabályokra figyelemmel, a tagállamok biztosítják a postai infrastruktúra elemeihez vagy az egyetemes szolgáltatás keretében nyújtott szolgáltatásokhoz – például postai irányítószám-rendszerhez, cím-adatbázishoz, postafiókokhoz, kézbesítő levél-szekrényekhez, címváltozásról szóló tájékoztatáshoz, utánküldés szolgáltatáshoz és a feladóhoz való visszaküldésre vonatkozó szolgáltatáshoz – való átlátható, megkülönböztetéstől mentes hozzáférést. Ez a rendelkezés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a postai hálózathoz való átlátható, arányos és megkülönböztetéstől mentes hozzáférést biztosító intézkedéseket fogadjanak el.”;

14. a 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy az egyetemes szolgáltatás részét képező egyes szolgáltatások díjai megfeleljenek a következő elveknek:

- az áraknak megfizethetőnek kell lenniük, és olyanoknak, hogy – a földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül, valamint a sajátos nemzeti feltételekre figyelemmel – valamennyi felhasználó hozzáférjen a nyújtott szolgáltatásokhoz. A tagállamok a vakok és gyengén látók részére ingyenes postai szolgáltatásokat tarthatnak fenn vagy vezethetnek be,

- az áraknak a költségeken kell alapulniuk, és ösztönözniük kell az egyetemes szolgáltatások hatékony nyújtását. Amennyiben az a közérdekhez kapcsolódó okok miatt szükséges, a tagállamok határozhatnak úgy, hogy területük egésze tekintetében egységes díjakat kell alkalmazni a területükön belülré irányuló és/vagy határokon átnyúló, darabonkénti díjszabással nyújtott szolgáltatásokra és egyéb postai küldeményekre,
- az egységes díjak alkalmazása nem zárja ki az egyetemes szolgáltató(k) azon jogát, hogy a díjakra vonatkozóan a felhasználókkal egyéni megállapodásokat kössön (kössenek),
- a díjaknak átláthatónak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük,
- amennyiben az egyetemes szolgáltató speciális díjakat alkalmaz például a vállalkozások, tömeges küldeményeket feladók vagy a különböző felhasználóktól származó postai küldemények összegyűjtői esetében, akkor az átláthatóság és a megkülönböztetés-mentesség elvét kell alkalmaznia a díjakra és a kapcsolódó feltételekre egyaránt. A díjak és a kapcsolódó feltételek egyenlően alkalmazandók mind a különböző harmadik felek, mind a harmadik felek és az egyenértékű szolgáltatásokat nyújtó egyetemes szolgáltatók viszonylatában. Minden ilyen díjat elérhetővé kell tenni az olyan felhasználók – különösen az egyéni felhasználók, valamint a kis- és középvállalkozások – számára, akik hasonló feltételek mellett adnak fel küldeményeket.”;

15. a 14. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egyetemes szolgáltatók számvitele az e cikkben foglalt rendelkezésekkel összhangban történjen.

(2) Az egyetemes szolgáltatóknak saját belső számviteli rendszerükben külön elszámolást kell vezetniük az egyetemes szolgáltatás részét képező és azon kívüli szolgáltatások és termékek mindegyikének egyértelmű megkülönböztetése érdekében. Ezt a számviteli elkülönítést a tagállamoknak kiinduló adatként kell felhasználniuk az egyetemes szolgáltatások nettó költségének kiszámításához. Az ilyen belső számviteli rendszereknek a következetesen alkalmazott és egyértelműen bizonyítható költség-elszámolási elvek alapján kell működniük.

(3) A (2) bekezdésben említett számviteli rendszerekben – a (4) bekezdés sérelme nélkül – a költségeket a következőképpen különítik el:

- a) az egy adott szolgáltatáshoz vagy termékhez közvetlenül hozzárendelhető költségeket ahhoz rendelik hozzá;
- b) a közös költségeket, azaz azokat a költségeket, amelyeket nem lehet közvetlenül egy adott szolgáltatáshoz vagy termékhez rendelni, a következőképpen kell felosztani:
- i. amennyiben lehetséges, a közös költségeket azok eredetének közvetlen elemzése alapján kell felosztani;

ii. amennyiben a közvetlen költségelemzés nem lehetséges, a közösköltség-kategóriákat egy másik olyan költségkategorióval vagy költségkategoriók csoportjával való közvetett kapcsolat alapján osztják fel, amelyek vonatkozásában a közvetlen hozzárendelés vagy felosztás lehetséges; a közvetett kapcsolatnak összehasonlítható költségszerkezeten kell alapulnia;

iii. amennyiben a költségfelosztásra sem közvetlen, sem közvetett módszer nem alkalmazható, a költségkategoriót egy általános osztótényező alapján kell felosztani, amelynek kiszámítása egyrészt a közvetlenül vagy közvetve az egyes egyetemes szolgáltatásokhoz, másrészt pedig az egyéb szolgáltatásokhoz rendelt vagy kijelölt összes kiadás arányának felhasználásával történik;

iv. a mind az egyetemes, mind a nem egyetemes szolgáltatások nyújtásához szükséges közös költségeket megfelelő módon kell felosztani; ugyanazokat a költségtényezőket kell alkalmazni mind az egyetemes, mind a nem egyetemes szolgáltatásokra.”;

- b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Amennyiben egy tagállam nem alkalmaz a 7. cikk értelmében megengedett finanszírozási mechanizmust az egyetemes szolgáltatások nyújtására, és a nemzeti szabályozóhatóság meggyőződött arról, hogy az adott tagállamban egyetlen kijelölt egyetemes szolgáltató sem részesül burkolt vagy egyéb módon állami támogatásban, valamint arról, hogy a piacon valós versenyhelyzet alakult ki, a nemzeti szabályozóhatóság dönthet úgy, hogy az e cikkben foglalt követelményeket nem alkalmazza.”;

- c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(9) Ez a cikk alkalmazható ugyanakkor a piac teljes megnyitásának tekintetében meghatározott végső határidő előtt kijelölt egyetemes szolgáltatóra, amennyiben másik egyetemes szolgáltató(ka)t nem jelöltek ki. A nemzeti szabályozóhatóság az ilyen döntésekről előzetesen tájékoztatja a Bizottságot.

(10) A tagállamok azoktól a postai szolgáltatóktól, amelyek kötelesek hozzájárulást fizetni a kompenzációk alapba, megkövetelhetik a megfelelő számviteli elkülönítés bevezetését az alap működése érdekében.”;

16. a 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) a harmadik bekezdés második francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„– Közösségen belüli, határokon átnyúló szolgáltatások (lásd a II. mellékletet) esetén az Európai Parlament és a Tanács. Ezen előírásoknak a műszaki fejlődéshez vagy a piaci fejleményekhez történő igazítása a 21. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás szerint történik.”;

b) a negyedik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Évente legalább egyszer a 21. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás szerint megállapítandó szabványosított feltételekkel olyan külső szervek, amelyeknek az egyetemes szolgáltatásnyújtókkal semmilyen kapcsolatuk sincs, független teljesítmény-ellenőrzést hajtanak végre, és azt évente legalább egyszer jelentés formájában közléteszik.”;

17. a 18. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 16. cikkkel összhangban a Közösségen belüli, határokon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozó minőségi előírásokat a II. melléklet határozza meg.

(2) Amennyiben az infrastruktúrával vagy földrajzi adottságokkal kapcsolatos kivételes helyzetek úgy kívánják, a nemzeti szabályozóhatóságok a II. mellékletben meghatározott minőségi előírások alóli mentességekről határozhatnak. Amennyiben a nemzeti szabályozóhatóságok ilyen módon mentességekről határoznak, arról a Bizottságot haladéktalanul értesítik. A Bizottság az előző 12 hónap alatt kapott értesítésekről készült éves jelentést tájékoztatás céljából betérjeszti a 21. cikkben említett bizottságnak.”;

18. a 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

(1) A tagállamok – a kártérítési rendszerekre vonatkozó nemzetközi és nemzeti rendelkezések sérelme nélkül – gondoskodnak arról, hogy valamennyi postai szolgáltató átlátható, egyszerű és olcsó eljárásokat biztosítson a felhasználók panaszainak kezelésére, különösen az elvesztéssel, lopással, sérüléssel vagy a szolgáltatás minőségi előírásainak való meg nem feleléssel kapcsolatos esetekben (beleértve a felelősség megállapítását szolgáló eljárásokat azokban az esetekben, amikor egynél több piaci szereplő vesz részt a szolgáltatásban).

A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy az első albekezdésben említett eljárások lehetővé tegyék a viták méltányos és gyors rendezését, indokolt esetben visszatérítési és/vagy kártérítési rendszer biztosításával.

A tagállamok ösztönzik továbbá a postai szolgáltatók és a felhasználók közötti viták rendezésére szolgáló független, peren kívüli megegyezési rendszerek kialakítását.

(2) A nemzeti és közösségi jogszabályok értelmében fennálló egyéb jogorvoslati lehetőségek vagy eszközök sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az egyénileg vagy – amennyiben a nemzeti jogszabályok megengedik – a felhasználók és/vagy fogyasztók érdekeit képviselő szervezetekkel együttesen eljáró felhasználók az illetékes nemzeti hatóságok elé terjesszenek olyan ügyeket, amelyekben az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó postai szolgáltatást nyújtó vállalkozásokkal szembeni panaszt nem rendezték kielégítően.

A 16. cikkkel összhangban a tagállamok biztosítják, hogy az egyetemes szolgáltatók és – adott esetben – az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó szolgáltatást nyújtó vállalkozások a teljesítményük ellenőrzéséről szóló éves jelentéssel együtt közlétegyék a velük szemben felmerült panaszok számát és az azok rendezésével kapcsolatos információkat.”;

19. a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.”;

20. a 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

(1) A postai ágazat vonatkozásában minden tagállam kijelöl egy vagy több, a postai szolgáltatóktól jogilag elkülönített és működési szempontból független nemzeti szabályozóhatóságot. Azok a tagállamok, amelyek megőrzik a postai szolgáltatók feletti tulajdonjogot vagy ellenőrzést, gondoskodnak arról, hogy a szabályozási funkciók és a tulajdonlással és ellenőrzéssel kapcsolatos tevékenységek szervezetenként is ténylegesen elkülönüljenek.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy mely nemzeti szabályozóhatóságot jelölték ki az ezen irányelvből eredő feladatok elvégzésére. A nemzeti szabályozóhatóságok által elvégzendő feladatokat könnyen hozzáférhető formában közléteszik, különösen ha e feladatok ellátásával egynél több szervezet bíztak meg. A tagállamok adott esetben biztosítják, hogy a közös érdeklődésre számot tartó ügyekben ezek a szabályozóhatóságok, valamint a versenyjog és a fogyasztóvédelmi jog végrehajtásával megbízott nemzeti hatóságok egymással konzultáljanak és együttműködjenek.

(2) A nemzeti szabályozóhatóságok sajátos feladata az ezen irányelvből eredő kötelezettségek betartásának biztosítása, különösen az egyetemes szolgáltatások nyújtására vonatkozó ellenőrzési és szabályozási eljárások megállapításával. Meg lehet őket bízni továbbá a postai ágazatban a versenyszabályok betartásának biztosításával.

A nemzeti szabályozóhatóságok a már működő megfelelő intézményi keretek között szorosan együttműködnek és egymásnak kölcsönös segítséget nyújtanak ezen irányelv alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

(3) A tagállamok nemzeti szinten biztosítanak olyan eredményes mechanizmusokat, amelyek a felhasználók vagy a postai szolgáltatók számára lehetővé teszik, hogy a nemzeti szabályozóhatóság őket érintő határozata ellen az érintett felektől független fellebbezési testülethez fellebbezzenek. A fellebbezés elbírálásáig – amennyiben a fellebbezési testület másféleképpen nem határoz – a nemzeti szabályozóhatóság határozata hatályban marad.”;

21. a szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„9a. FEJEZET

Tájékoztatás nyújtása

22a. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a postai szolgáltatók valamennyi szükséges információt – beleértve a pénzügyi információkat és az egyetemes szolgáltatás nyújtására vonatkozó információkat – megadjanak különösen a nemzeti szabályozóhatóságok részére, nevezetesen a következő célokra:

- a nemzeti szabályozóhatóságok részére az ezen irányelv rendelkezéseivel vagy az ezen irányelvnek megfelelően hozott határozatokkal való összhang biztosítására;
- egyértelműen meghatározott statisztikai célokra.

(2) A postai szolgáltatóknak az ilyen információkat kérelemre haladéktalanul és szükség esetén bizalmasan, a nemzeti szabályozóhatóság által előírt határidőn belül és részletességgel meg kell adniuk. A nemzeti szabályozóhatóság által kért információknak a hatóság feladatainak teljesítésével arányban kell állniuk. A nemzeti szabályozóhatóságnak az adatszolgáltatásra vonatkozó kérelmét meg kell indokolnia.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozóhatóságok kérelemre a Bizottság részére átadják az ezen irányelv szerinti feladatai ellátásához szükséges, megfelelő és vonatkozó információkat.

(4) A nemzeti szabályozóhatóságok által titkosnak minősített információkat a Bizottság és az érintett nemzeti szabályozóhatóságok – az üzleti titoktartásra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelően – bizalmasan kezelik.”;

22. a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A Bizottság minden negyedik évben, első alkalommal legkésőbb 2013. december 31-én jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az irányelv alkalmazásáról – beleértve az ágazatban különösen a gazdasági, társadalmi, foglalkoztatási minták és a műszaki szempontok tekintetében bekövetkezett fejleményekre vonatkozó megfelelő tájékoztatást – és a szolgáltatás minőségének alakulásáról. A jelentéshez adott esetben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló javaslatokat mellékelnek.”;

23. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

A Bizottság segítséget nyújt a tagállamok részére ezen irányelv végrehajtásához, beleértve az egyetemes szolgáltatás nettó költségének kiszámítását is.”;

24. a 24., 25., 26. és 27. cikket el kell hagyni;

25. a szöveg a következő I. melléklettel egészül ki:

„I. MELLÉKLET

Iránymutatás az egyetemes szolgáltatás esetleges nettó költségeinek kiszámításához

A. rész: Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek fogalmának meghatározása

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség a 3. cikkben említett olyan kötelezettség, amelyet valamely tagállam ír elő valamely postai szolgáltató számára, és amely postai szolgáltatásnak meghatározott földrajzi területen való nyújtására vonatkozik, beleértve szükség esetén egységes árak alkalmazását az adott földrajzi területen az adott szolgáltatás nyújtása tekintetében, vagy egyes meghatározott ingyenes szolgáltatások nyújtását a vakok és gyengén látók számára.

Ezek a kötelezettségek többek között az alábbiakat foglalhatják magukban:

- az ezen irányelvben meghatározottnál több napon történő kézbesítés,
- az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítését szolgáló hozzáférési pontok elérhetősége,
- az egyetemes szolgáltatás megfizethetősége,
- egységes árak alkalmazása az egyetemes szolgáltatás tekintetében,
- meghatározott ingyenes szolgáltatások nyújtása a vakok és gyengén látók részére.

B. rész: A nettó költségek kiszámítása

A nemzeti szabályozóhatóságoknak minden olyan eszközt mérlegelniük kell, amellyel a (kijelölt vagy nem kijelölt) postai szolgáltatónak az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek költséghatékony teljesítéséhez megfelelő ösztönzést adhatnak.

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költsége az egyetemes szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban felmerülő és ahhoz szükséges költség. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költségét úgy kell kiszámítani, mint egy kijelölt egyetemes szolgáltató egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel együttljáró és egyetemes szolgáltatási kötelezettség nélkül jelentkező nettó költségeinek különbségét.

A számításakor figyelembe kell venni minden egyéb lényeges elemet is, így az egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt postai szolgáltató tekintetében keletkező nem tárgyi és piaci előnyöket, az ésszerű nyereséghez való jogot és a költséghatékonsági ösztönzőket.

Kellő figyelmet kell fordítani az olyan költségek helyes felmérésére, amelyeket bármely kijelölt egyetemes szolgáltató elkerült volna, ha nem lett volna egyetemes szolgáltatási kötelezettsége. A nettó költség kiszámítása során fel kell mérni az egyetemes szolgáltatás nyújtója tekintetében keletkező előnyöket, beleértve a nem tárgyi előnyöket is.

A számításnak olyan költségeken kell alapulnia, amelyek az alábbi okok miatt merülhetnek fel:

- i. a meghatározott szolgáltatások olyan elemei, amelyeket csak veszteséggel vagy a szokásos kereskedelmi normáktól eltérő költségfeltételek mellett lehet nyújtani. Ez a kategória magában foglalhat olyan szolgáltatási elemeket, mint az A. részben meghatározott szolgáltatások.
- ii. konkrét szolgáltatást felhasználók vagy felhasználók csoportjai, akiket – figyelembe véve a szóban forgó szolgáltatás nyújtásának költségét, a keletkező bevételt és a tagállam által esetlegesen előírt egységes árakat – csak veszteségesen vagy a szokásos kereskedelmi normáktól eltérő költségfeltételek mellett lehet kiszolgálni.

Ebbe a kategóriába tartoznak azok a felhasználók vagy a felhasználók csoportjai, akiket nem szolgálja ki olyan kereskedelmi üzemeltető, amelynek nincs egyetemes szolgáltatási kötelezettsége.

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek konkrét aspektusainak nettó költségét külön kell kiszámítani, és oly módon, hogy elkerüljék a közvetlen vagy közvetett előnyök és költségek kétszeres számítását. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek bármely kijelölt egyetemes szolgáltató tekintetében felmerülő teljes nettó költségét az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek egyes összetevői nettó költségeinek összege adja, figyelembe véve az esetleges nem tárgyi előnyöket. A nettó költség kiszámítását a nemzeti szabályozóhatóság ellenőrzi. Az egyetemes szolgáltatók együttműködnek a nemzeti szabályozóhatósággal a nettó költségek ellenőrzésének lehetővé tételében.

C. rész: Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek nettó költségeinek megtérülése

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek nettó költségeinek megtérüléséhez vagy finanszírozásához szükség lehet arra, hogy a kijelölt egyetemes szolgáltatók az általuk nem kereskedelmi feltételek szerint nyújtott szolgáltatásokért kompenzációban részesüljenek. Mivel az ilyen kompenzáció pénzáttalást foglal magában, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen átutalás objektív, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos módon történjen. Ez azt jelenti, hogy az ilyen átutalás – amennyiben lehetséges – a lehető legkisebb torzulást okozza a versenyben és a felhasználók keresletében.

A 7. cikk (4) bekezdésében említett, pénzalapra épülő megosztási mechanizmus keretében a hozzájárulások beszedésére olyan átlátható és semleges módszert kell alkalmazni, amellyel elkerülhető a vállalkozások bevételeit és kiadásait egyaránt terhelő hozzájárulások kettős kivétele.

A pénzalapot kezelő független szervezet felel a hozzájárulások olyan vállalkozásoktól történő beszedéséért, amelyeket az érintett tagállamban az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek nettó költségéhez történő hozzájárulás szempontjából hozzájárulásra köteleseként jelöltek meg, továbbá a szervezet felügyeli az esedékes összegek átutalását az alábbi teljesítendő kifizetésekre jogosult vállalkozások részére.”;

26. a melléklet II. mellékletre változik.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelv alkalmazásával összefüggő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseiket.

3. cikk

(1) A 2. cikktől eltérve az alábbi tagállamok 2012. december 31-ig elhalaszthatják ezen irányelv végrehajtását annak érdekében, hogy bizonyos szolgáltatásokat továbbra is az egyetemes szolgáltató(k) részére tartsanak fenn:

- a Cseh Köztársaság
- Görögország
- Ciprus
- Lettország
- Litvánia
- Luxemburg
- Magyarország
- Málta
- Lengyelország
- Románia
- Szlovákia

Ezek a tagállamok ezen irányelv egy korábbi szakaszban történő végrehajtásáról határozhatnak.

(2) Az érintett tagállamoknak legkésőbb ...-ig (*) értesíteniük kell a Bizottságot megerősítve azon szándékukat, hogy élni kívánnak az (1) bekezdésben foglalt végrehajtási haladékkal.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését hat hónappal követő időpont.

(3) Azok a tagállamok, amelyek 2012. december 31-ig megszüntetik a fenntartott szolgáltatásokat, 2011. január 1. és 2012. december 31. között megtagadhatják a megszüntetett fenntartott szolgáltatásokra vonatkozó, a 97/67/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerinti engedély megadását olyan egyetemes postai szolgáltatók, valamint az irányításuk alá tartozó olyan vállalatok számára, amelyek valamely másik tagállamban fenntartott szolgáltatás nyújtása tekintetében engedéllyel rendelkeznek.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2006. október 18-án elfogadta a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatot ⁽¹⁾. A javaslat a Szerződés 47. cikkének (2) bekezdésén, valamint 55. és 95. cikkén alapul.
2. Az Európai Parlament 2007. július 9–12-i plenáris ülésén elfogadta az első olvasat során kialakított véleményét.

Munkája során a Tanács figyelembe vette a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága 2007. április 26-án, illetve 2007. június 6-án elfogadott véleményét is ⁽²⁾.

3. A Tanács 2007. november 8-án a Szerződés 251. cikkének megfelelően elfogadta közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉSEK

A módosító irányelvre vonatkozó javaslat célja, hogy – az egyetemes szolgáltatók még hatályban lévő valamennyi kizárólagos vagy különleges jogának és a postai szolgáltatások nyújtása valamennyi egyéb akadályának eltávolításával – megtegye az „utolsó lépést” a piac teljes megnyitása (FMO) felé, amint azt a postai szolgáltatásokról szóló (a 2002/39/EK irányelvvel módosított) 97/67/EK jelenlegi irányelv előírnyozza. A 7. cikkben létrehozott ütemtervvel összhangban, valamint több tanulmány és alapos hatásvizsgálat alapján a Bizottság megerősítette, hogy 2009. január 1-je lehet a postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása végső határideje. A módosító rendelkezések célja a szabályozási keretrendszernek az új környezethez való igazítása, miközben – indikatív kapcsolódó intézkedések nem kimerítő jellegű listájának javasolásával – biztosítja az egyetemes szolgáltatásnyújtást és annak megfelelő finanszírozását. Az új irányelv hatálybalépésekor a 2002. évi irányelvben ⁽³⁾ foglalt „megszüntetési záradékot” törölni lehet (1. cikk [24. pont], (55) preambulumbekkezdés), így biztosítva a jogfolytonosságot azután, hogy a jelenlegi irányelv hatályát veszti (2008. december 31.).

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

2007. július 11-i plenáris ülésén az Európai Parlament (EP) elfogadta a Bizottság javaslatának 64. módosítását. A Tanács közös álláspontja a bizottsági javaslat változtatásait tükrözi (lásd alább a 2. pont a) alpontjában), jelentős számú módosítást foglalva bele a szövegbe,

- szó szerint, vagy majdnem szó szerint (1., 2., 3., 4., 8., 9., 12., 14., 16., 17., 18., 25., 36., 37., 39., 49., 50., 53., 61., 79. EP-módosítás),
- részben (10., 13., 20., 31., 46., 47., 48., 56., 58. EP-módosítás), vagy
- lényegét tekintve, hasonló megszövegezéssel (21. + 65., 22. + 34., 23., 28., 30., 32., 35., 63., 40., 44. + 81., 46., 52., 55. EP-módosítás).

Néhány egyéb módosítást azonban a közös álláspont nem tükröz, mert a Tanács megállapítása szerint azok vagy feleslegesek (mert más változtatások már foglalkoznak a kérdéssel), vagy mert az eredeti bizottsági javaslat rendelkezéseit kiegészítették vagy teljesen újraszövegezték (lásd alább a 2. pont b) alpontjában).

⁽¹⁾ COM(2006) 594 végleges, HL C ...

⁽²⁾ HL C 168., 2007.7.20., 74. o.

HL C 197., 2007.8.24., 37. o.

⁽³⁾ A 27. cikk megállapítja, hogy amennyiben eltérő döntés nem születik, a jelenlegi irányelv előírásai 2008. december 31-én hatályukat veszítik.

A közös álláspont az Európai Parlament első olvasatot követő véleményében nem szereplő változtatásokat is tartalmaz. A szövegezésben számos változtatás történt, főleg az alábbiak következtében:

- új I. melléklet beillesztése (Iránymutatás az egyetemes szolgáltatás esetleges nettó költségeinek kiszámításához), valamint a jelenlegi melléklet (A Közösségen belüli, határokon átnyúló postai forgalom minőségi szabványai) beillesztése a módosító irányelvbe II. mellékletként (1. cikk, 16., 17. és 25. pont), és
- új fogalmak beillesztése a fogalommeghatározásokba (az 1. cikkben [2. pont]), valamint ennek hatása a szövegben használt terminológiára (pl. 1. cikk [18. pont]).

Más változtatások az irányelv koherenciáját célozzák, főleg a következőkre tekintettel:

- a Bizottságnak az egyetemes szolgáltató(k) általi értesítése (1. cikk, 4. pont),
- a számviteli elkülönítésre és az átláthatóságra vonatkozó szabályok (1. cikk, 15. pont, összefüggésben a (41) preambulumbekezdéssel), és
- a „komitológiai” eljárás alkalmazandó új szabályai (ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás, 1. cikk [16. és 19. pont], (43)–(46) preambulumbekezés), és
- a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ((60) preambulumbekezés, amelyre vonatkozóan a Bizottság nyilatkozatot tett).

2. KONKRÉT KÉRDÉSEK

a) **Változtatások a Bizottság javaslatához képest**

A Bizottság eredeti javaslatának alapvető módosítása a piac teljes megnyitásának végső határidejére vonatkozik. A javaslat (a 2. cikkben) 2010. végét jelöli meg végső határidőként a módosító irányelv végrehajtására, vagyis a postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítására. Egyes tagállamok, amelyek különös nehézségekbe ütköznek a postai ágazat reformfolyamata során (lásd lejjebb az x) pontban), szigorú feltételek mellett végrehajtási haladékot kapnak 2012. december 31-ig (a felsorolást lásd az irányelv 3. cikkében).

A fentiek az eredeti javaslat néhány további lényeges változtatásához vezettek (ezek a módosító irányelv 1. cikkében található), amelyek a következőképpen foglalhatók össze:

i. **Az irányelv alapvető célja és hatálya (1. cikk [1. pont], (1)–(9), (14)–(15), (19)–(20), (22) és (56) preambulumbekezés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 1–4., 8–9., 11–12., 13., 16.

A közös álláspont megerősíti a közösségi postaügyi politika alapvető és végső célját, és kiemeli a postai szolgáltatások mint általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatások pozitív szerepét, valamint az Európai Unióon belüli társadalmi, gazdasági és területi kohézió célkitűzéseivel való hozzájárulását. A közös álláspont főleg az egyetemes szolgáltatásnyújtás tekintetében tisztázza az irányelv hatályát oly módon, hogy megvizsgálja annak olyan feltételek melletti finanszírozását, amelyek garantálják a postai reform kulcsfontosságú célkitűzéseiként a szolgáltatás folyamatos nyújtását. Ennek elismerését belefoglalták a szövegbe, és ez irányadó elvként használható a módosító irányelv végrehajtása során.

ii. **Fogalommeghatározások (1. cikk [2. pont], (17), (27) és (42) preambulumbekezés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 15., 21. + 65., 36–37.

A közös álláspont célja a jelenlegi irányelvben foglalt több fogalommeghatározás naprakésszé tétele és a postai piacok szabályozási változásaihoz és új körülményeihez való hozzáigazítása. Az újonnan beillesztett „postai szolgáltató” fogalom, valamint annak az „egyetemes szolgáltató” fogalmától való megkülönböztetése, továbbá a „felhasználó” fogalmának újbóli meghatározása kulcsfontosságú, és ezeknek a piac teljes megnyitása során betöltött szerepe és felelősségi köre tisztázását célozza. A közös álláspont meghatározza továbbá az Európai Bíróság idevágó esetjogával összhangban az „egyetemes szolgáltatások körébe tartozó szolgáltatások” kulcsfontosságú elemeit is, és az „alapvető követelmények” listáján (amelyek egy tagállamot arra készíthetnek, hogy a postai szolgáltatások ellátására feltételeket szabjon) szerepelteti a foglalkoztatási feltételeknek és szociális biztonsági előírásoknak a közösségi és nemzeti joggal összhangban való tiszteltetését. Ez összhangban van a szociális megfontolásoknak a piac teljes megnyitása során játszott politikailag fontos szerepével.

iii. **Egyetemes szolgáltatás (1. cikk [3–6. pont], (5), (8)–(12), (20)–(21), (23)–(24), (27)–(30), (36)–(37), (40)–(41), (46), (54) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 4., 6., 13–14., 17–18., 24–27., 32., 39., 43., 62. + 64., 63.

A közös álláspont azon az alapelven nyugszik, hogy az egyetemes szolgáltatás a postai szolgáltatások belső piaca megvalósításának kulcsfontosságú eleme, és kiemelkedő szerepet játszik a társadalmi és területi kohézióban. Ezek figyelembevételével a szöveg célja a jelenlegi irányelv előírásainak megerősítése, valamint gyors végrehajtásának biztosítása a piac teljes megnyitása során. Ez bizonyos rugalmasságot nyújt a tagállamok számára az egyetemes szolgáltató(k) kijelölésében és működésében, másrészt biztosítja az irányelvben foglalt jogszabályi elveknek való megfelelésük időszakos felülvizsgálatát, valamint a befektetések megtérülésének megfelelő időtartamát.

Világossá teszi továbbá, hogy az egyetemes szolgáltató(k)nak megfelelően részletes és naprakész tájékoztatást kell nyújtaniuk a kínált egyetemes szolgáltatás sajátos jellemzőiről, beleértve az ezen szolgáltatásokhoz való hozzáférés általános feltételeit, valamint az árakat és a minőségi szabványok színvonalát. Végül, a közös álláspont kizárja a módosító irányelv alkalmazási köréből az egyetemes szolgáltatás nyújtásának megszervezésére vonatkozó kisajátítási feltételekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket, valamint elismeri, hogy a tagállamok által a vakok és csökkent látóképességű személyek számára bevezetett egyes ingyenes szolgáltatások folyamatos biztosítása nem kerülhet veszélybe.

iv. **Az egyetemes szolgáltatások finanszírozása (1. cikk [7–8. és 25. pont], (13), (25)–(30), (33), (40)–(41) és (59) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 4., 6., 20., 21. + 65., 22., 24., 29–30., 40., 41. + 66., 62. + 64.

A Bizottság javaslatában szereplő elveken alapuló közös álláspont különös figyelmet szentel azoknak az eszközöknek, amelyek az egyetemes szolgáltatás finanszírozását garantálják. A Tanács általában véve egyetért a Bizottság által javasolt eszközökkel, mivel azok teljes mértékben összhangban vannak a szubsidiaritás elvével, és figyelembe veszik a nemzeti piaci feltételeket. A tagállamok nemzeti piacuk egyes sajátosságaitól függően megválaszthatják az e célra megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy a tagállamok által a nettó költségek kiszámítása tekintetében kifejezett aggodalmakat kezelje és iránymutatást biztosítson egy indikatív közös módszer alapján, a közös álláspont új mellékletet illesztett az irányelvhez. Ez nagyrészt az egyetemes szolgáltatási irányelv IV. mellékletén alapul ⁽¹⁾.

v. **A postai szolgáltatások nyújtására és a hálózathoz való hozzáférésre vonatkozó feltételek (1. cikk [9–13. pont], (30) és (33) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 44. + 81.

A közös álláspont a postai szolgáltatásokat és a hálózathoz való hozzáférést szabályozó további részletes feltételeket állapít meg azzal a kettős céllal, hogy egyrészt jobbiztonságot nyújtson az egyetemes szolgáltató(k)nak és az egyéb postai szolgáltatóknak, másrészt hogy elkerülje azt, hogy ezen feltételekkel rejtett akadályokat gördítsenek a piacra belépő új szereplők elé. Az általános célkitűzés a postai piac megfelelő működése és a különböző postai hálózatok egymást kiegészítő módon való működése. Ezen irányelv rendelkezései nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy a postai hálózathoz való átlátható, arányos és megkülönböztetéstől mentes hozzáférést biztosító intézkedéseket fogadjanak el.

A közös álláspont adott esetben az engedély kiadásának feltételül szabja a nemzeti szabályozási hatóság működési költségeihez való esetleges pénzügyi hozzájárulást és a nemzeti jogszabályokban meghatározott munkafeltételek betartását. A közös álláspont tisztázza azt is, hogy nem szabható meg „kétyszeres” kötelezettség (az egyetemes szolgáltatás ugyanazon elemei vagy a tagállam területének ugyanazon részei tekintetében): egyetemes szolgáltatási kötelezettség és ezzel egyidejűleg a költségmegosztási mechanizmushoz való pénzügyi hozzájárulási kötelezettség.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 7-i 2002/22/EK irányelve az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.).

vi. **Foglalkoztatási és szociális biztonsági előírások (1. cikk [2. és 10. pont], (16) és (53) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 10., 35., 37.,

A fentebb (ii. pont) kifejtetteknek megfelelően a közös álláspont az „alapvető követelmények” listáján szerepelteti a foglalkoztatási feltételeknek és szociális biztonsági előírásoknak a közösségi és nemzeti joggal összhangban való tiszteletben tartását. Az engedély kiadásának feltételeire vonatkozó előírásokban is szerepet kapnak szociális megfontolások, mivel adott esetben ezen előírások feltételül szabhatják a nemzeti jogszabályokban meghatározott munkafeltételek betartását (lásd még az v) pontot).

vii. **A díjazás alapelvei és az elszámolások átláthatósága (számviteli elkülönítés) (1. cikk [14–15. pont], (26), (28), (37)–(39) és (41) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 27–28., 30., 47–49., 50–52., 79.

A közös álláspont elfogadja a bizottsági javaslatnak az egyetemes szolgáltatás különböző díjazási alapelveire vonatkozó alapvető újításait (költségalapúság elve, a különleges körülmények közötti bizonyos fokú rugalmas díjazás sérelme nélkül). Lehetővé teszi továbbá, hogy a tagállamok a vakok és gyengén látók részére ingyenes postai szolgáltatásokat tartsanak fenn vagy vezessenek be.

Az egyetemes szolgáltató(k) külön elszámolást köteles(ek) vezetni az egyetemes szolgáltatás és az azon kívüli szolgáltatások egyértelmű megkülönböztetése érdekében. Külön előírások lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy az átláthatóságra vonatkozó szabályokat (1. cikk, 15. pont) a piac teljes megnyitásának tekintetében meghatározott végső határidő előtt kijelölt egyetemes szolgáltatóra alkalmazzák, amennyiben másik egyetemes szolgáltatót nem jelöltek ki.

viii. **A nemzeti szabályozási hatóságok és az információszolgáltatás (1. cikk [20–21. pont], (41)–(42) és (47)–(51) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 18., 33., 55.

A közös álláspont nem hagy kétséget a nemzeti szabályozási hatóságok közötti együttműködés tekintetében, így kizárva európai szintű új testületek vagy struktúrák létesítését.

A nemzeti szabályozási hatóságok a postai piacok ellenőrzésére összpontosítanak, többek között a valamennyi piaci szereplő által megfelelően szolgáltatott információkon keresztül. Az információszolgáltatásra és a titoktartási szabályok tiszteletben tartására vonatkozó általános alapelvek megfelelően szerepelnek a szövegben.

ix. **Az irányelv végrehajtására a Bizottság által nyújtott támogatás (1. cikk [22–23. pont], (32) és (52) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 22., 34., 56–58.

A Bizottság nagyobb felelősséget kap a piac teljes megnyitásának új körülményei között, mivel azzal az általános feladattal bízták meg, hogy nyújtson segítséget az új irányelv végrehajtása során, ideértve az egyetemes szolgáltatás bármely nettó költségének kiszámítását és az összes – különösen a gazdasági, társadalmi, foglalkoztatási minták és a műszaki szempontok, valamint a szolgáltatás minősége tekintetében bekövetkezett – lényeges fejlemények rendszeres értékelését.

x. **A piac teljes megnyitásának végső határideje(i) (2. és 3. cikk, (25), (31) és (55) preambulumbekzdés)**

Az Európai Parlament vonatkozó módosításai: 7. + 74., 19., 23., 41. + 66., valamint 59., 61., 62. + 64.

A Tanács a közösségi postai szolgáltatások belső piaca megvalósításának végső határideje(i)re tekintettel alaposan figyelembe vette a vonatkozó európai parlamenti módosításokban foglalt megközelítést. Az Európai Parlament úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által javasolt végső határidő, 2009. január 1-je nem megfelelő, és ezért a postai ágazat piacának teljes megnyitására 2010. december 31-ét javasolta. Javasolta továbbá, hogy azon tagállamok, amelyek a 2002/39/EK irányelv hatályba lépése után csatlakoztak az EU-hoz, vagy alacsony népességgel és korlátozott földrajzi kiterjedéssel rendelkeznek, vagy topográfiajuk különösen bonyolult, főleg mert jelentős(en nagy) számú szigettel rendelkeznek, 2012. december 31-ig bizonyos határok között és feltételekkel továbbra is fenntarthassanak egyes szolgáltatásokat az egyetemes szolgáltató(k) számára.

A közös álláspont felsorol néhány tagállamot, amely kifejezetten kérte a 2012. december 31-ig tartó maximális végrehajtási haladékokat. Az ilyen értesítést a Bizottságnak kell megküldeni, de ez nem akadályozza meg ezen tagállamokat a haladék korábbi megszüntetésében. A fenti végrehajtási haladékokat alkalmazni kívánó tagállamok és a piacukat teljes mértékben megnyitott tagállamok között meghatározott időtartamra viszonyossági záradékot kell alkalmazni.

b) Az Európai Parlament módosításai

A Tanács néhány további módosítást is megvizsgált, bár ezekre vonatkozóan eltérő álláspontot képvisel. Néhány esetben azonban a különböző rendelkezések együttes olvasata alapján világossá válik, hogy e módosításokat elismerik. Ezen belül:

Preambulumbekezdések:

- A 6. módosítást nem fogadták el, mert az előzetes tanulmány az egyik olyan elem, amelyet az Európai Parlament és a Tanács a módosító irányelv alapvető céljáról való megállapodás alapjának tekint (lásd a (13) preambulumbekendést is).
- A 7. és 74. módosítást megváltoztatták a (13) preambulumbekendésben, amelyben nem említettek egy konkrét határidőt, de a postai szolgáltatások belső piaca megvalósításának végső határidejére vonatkozó elképzelést egyértelműen megerősítik.
- A 11. módosítást feleslegesnek ítélték, mert azzal a (14) és (18) preambulumbekendés megfelelően foglalkozik.
- A 13. módosítást nem teljes mértékben fogadták el, mert egy részét annak normatív jellege miatt nem találták megfelelőnek egy preambulumbekendésben való szerepeltetésre, és azt az 1. cikk (18. pont) jobban tükrözi.
- A 15. módosítás a „felhasználó” fogalma szélesebb körű meghatározásának (1. cikk, 2. pont) részévé vált.
- A 19. módosítással a közös álláspont alapvető rendelkezései foglalkoznak; ez világossá válik, különösen a módosító 2. cikk és a (13) preambulumbekendés együttes olvasata alapján.
- A 22. módosítást alaposan figyelembe vették, és e célból egy külön új cikket illesztettek a közös álláspontba (1. cikk, 23. pont).
- A 24. módosítást feleslegesnek ítélték, mert az annak alapjául szolgáló kérdést az egyetemes szolgáltatás körére vonatkozó általános elvek rendezik (nb: a Bizottság is megfelelően nyilatkozni fog a Tanács közös álláspontjáról).
- 26. módosítás: a Tanács úgy vélte, hogy ahhoz, hogy a módosítás némi joghatást váltson ki, azt a főbb rendelkezések közé kell megfelelően elhelyezni; ezért az elképzeléssel a 12. cikk (1. cikk, 14. pont) foglalkozik.
- A 27. módosítást túl részletesnek és előíró jellegűnek ítélték; a 12. cikk rendelkezései viszont tartalmaznak valamennyi – az árképzési rugalmasságot és az egységes díjakat lehetővé tevő közérdekű igazoló feltételekre vonatkozó – szükséges felvilágosítást; az utóbbi esetre a (38) preambulumbekendés fontos példákat tartalmaz.
- A 29. módosítást nem támogatták, mert a törölt általános nyilatkozatnak a piac teljes megnyitásának folyamata során érvényesnek kell maradnia. Az EP kapcsolódó 30. módosításával azonban a Tanács egyetértett.
- A 31. módosítást hozzáigazították az 1. cikkben (18. pont) foglalt általános elvekhez.
- A 32. módosítással kapcsolatban a postai bizottság összetételére vonatkozóan a Tanács fenntartja álláspontját.
- A 33. módosítással kapcsolatban a Tanács támogatja a Bizottság javaslatát és úgy véli, hogy a nemzeti szabályozási hatóságoknak, az egyéb szabályozási szerveknek és a Bizottságnak a 22. cikkben (1. cikk, 20. pont) meghatározott különleges feltételek alapján kell együttműködniük.

Cikkek:

- A 41. és 66. módosítás tekintetében a Tanács támogatja az egyetemes szolgáltatások finanszírozásának következetes megközelítését; a bizottsági javaslat szövegén jelentősen javítottak annak érdekében, hogy az jobban tükrözze az egyetemes szolgáltatás állandó nyújtása garantálásának különböző eszközeit és módjait. A nettó költségszámításról szóló új I. melléklet pedig egy indikatív közös alapot nyújt. A tagállamok a (26) preambulumbekendésnek megfelelően benyújthatják finanszírozási terveiket a Bizottságnak.

- A 62. és 64. módosítás képezi a módosító irányelv 3. cikkében foglalt eltérés alapját; az EU-ba az előző, 2002/39/EK postai irányelv hatályba lépése után belépett tagállamok számára fennálló általános és feltétlen eltérést azonban azon tagállamok pontos felsorolásával helyettesítették, amelyek kifejezetten kérték az ilyen eltérést.
- A 43. módosítás aggodalmakra és kételkedésre adott okot a Tanácson belül, ezért a Tanács a jelenlegi irányelv szövegének megtartásában állapodott meg, többek között abból az okból is, hogy annak gyakorlatát eddig nem vonták kétségbe.
- A 44. és 81. módosítás tekintetében a Tanács alaposan megvizsgálta és újraszövegezte az engedélyezési kérdésekkel foglalkozó cikket, azzal a végső céllal, hogy a postai szolgáltatások nyújtásának valamennyi akadályát megszüntessék. Az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó szolgáltatásokra való pontos hivatkozások tekintetében a Tanács a jelenlegi rendelkezések megtartásában állapodott meg, a Bizottság pedig nyilatkozatot tett róla. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a munkafeltételek betartásának kérdésével a közös álláspont más részei megfelelően foglalkoznak (lásd a 2. pont a) alpontjának (vi). pontjában írtakat).
- A 46. módosítással jelenleg részben a (35) preambulumbekzdés, részben az 1. cikk (13. pont) foglalkozik.
- Az 51. módosítást az ugyanazon irányelv másik módosító rendelkezésére való felesleges hivatkozásnak tekintették.
- Az 54. módosítást a Tanács nem fogadta el, mert az a módosító irányelv hatályán kívül esik, és nem felel meg a szubszidiaritás elvének.
- Az 56. módosítást a Tanács támogatta, azonban megállapodott abban, hogy az első jelentést legkésőbb 2013. december 31-ig kell elkészíteni (2011. december 31. helyett) annak érdekében, hogy az alapos áttekintést nyújtson az irányelvnek valamennyi tagállamban való végrehajtásáról, beleértve a 2012. végéig végrehajtási haladékot kapó tagállamokat is.
- Az 57. módosítással az 1. cikk (22. pont) foglalkozik; a Bizottság rendszeres jelentésében alapos elemzést készít a postai ágazatban tapasztalható foglalkoztatási trendekről.
- Az 58. módosítás célját alaposan figyelembe vették a Tanács közös álláspontjában (1. cikk [23. pont]); az időbeli korlátozásokat azonban nem fogadták el, mert a Bizottságnak az irányelv végrehajtásához való segítségnyújtását általános feladatként kell érteni, amelyet az irányelv végrehajtása során folyamatosan végez. A Tanács határozottan támogatja továbbá azt az álláspontot, hogy a tagállamoknak ne legyen kötelező benyújtani finanszírozási terveiket a Bizottságnak ((26) preambulumbekzdés).
- Végül, az 59. módosítás nincs többé összhangban a közös álláspontban foglalt átfogó, az átültetésre vonatkozó ütemtervvel.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A közös álláspont nagyrészt és széles körűen az Európai Parlament első olvasatbeli véleményén alapul, és az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között lezajlott informális megbeszélések során elért egyensúlyt tükrözi azzal a céllal, hogy az Európai Parlament második olvasata szakaszában mielőbb megállapodásra jussanak. A szövegben megmarad a Bizottság által javasolt (és a jelenlegi 97/67/EK módosított irányelven alapuló) megközelítés és jogi felépítés azzal a céllal, hogy a postai ágazat szabályozását a belső piac 2010. végéig történő teljes megvalósításával kapcsolatos új feltételekhez igazítsák. A közös álláspont néhány tagállam részére lehetővé teszi az új irányelv végrehajtásának határidejére vonatkozó eltérés kérelmezését (legkésőbb 2012. december 31-ig), nemzeti postai piacaik strukturális szükségleteinek kielégítése céljából.

Ezek alapján fontos pontosításokat és kiigazításokat tettek, különösen a javaslat idevágó fogalom meghatározásai, az egyetemes szolgáltatásnyújtás garanciái – beleértve annak finanszírozását –, az engedélyezési rendszer, a nemzeti hatóságok szerepe és a valamennyi postai szolgáltató általi információszolgáltatás tekintetében.

A Tanács várakozással tekint a közös álláspontból való megállapodás Európai Parlament általi megerősítése elé az irányelv mielőbbi elfogadása érdekében.